

Bánjon veled
szíved szerint,
és váltsa valóra
minden tervedet!

Zsolt 20,5

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXIX. évf. 10. • (3888.)
2023. március 5. • Ára 360 Ft

„Atyátok Lelke szól belőletek”

Pap- és szerzetesnővendékek UNITAS találkozója Budapesten

Fotó: Fábán Attila

Riportunk az 3. oldalon

Magyarországra látogat Ferenc pápa

Az apostoli útról szóló közlemények
és a részletes program a 2. oldalon

Mit tehetnék a társamért?
8. oldal

Nagyböjti beszélgetés
Lisieux-i Szent Teréz
életéről (2. rész)
9. oldal

András Attila SJ,
az új jezsuita provinciális
12. oldal

A hit és a hűség gyümölcse

Michael Wallace Banach nuncius Pócsperiben,
a kommunizmus áldozatainak emléknapján

Michael Wallace Banach, Magyarország apostoli nunciusa együtt emlékezett Pócsperiben február 25-én, a kommunizmus áldozatainak emléknapján. Szentmisét mutatott be a Szent Kereszt felmagasztalása-templomban, megáldotta a Szent Janka (Gianna) Beretta Mollamellékoltárt és a templom mellett emelt golgotai szoborcsoport további öt állomását, valamint részt vett az ünnepi megemlékezésen.

(Folytatás a 11. oldalon)

Az Úr ajándéka a gyermek

Negyvennapnyi ima és böjt az életért

Budapesten ötödik alkalommal rendezik meg a „40 nap az életért” nemzetközi ima- és böjtakciót és békés jelenlétet – hazánkban Hajdani Józsefné Magdi szervezésében. Az esemény fővédnöke Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Ka-

tolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családügyi Bizottságának elnöke. Az imamozgalomhoz katolikus és protestáns közösségek egyaránt csatlakoztak.

(Folytatás a 8. oldalon)

Egy éve tart az ukrajnai háború

A Katolikus Karitászt folytatja a segítségnyújtást

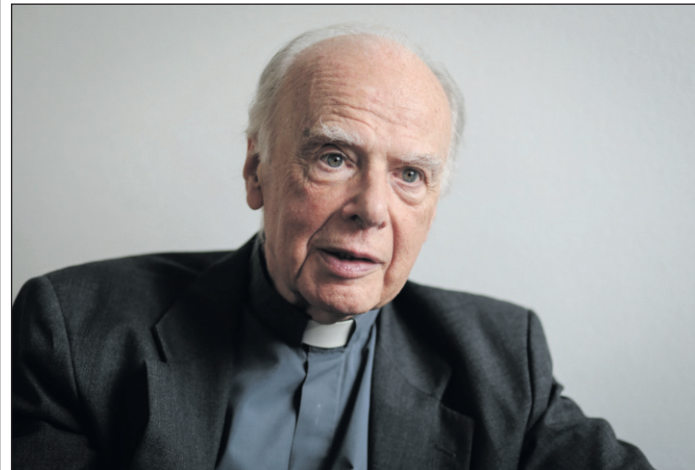
2022. február 24-én a világ döbbenettel fogadta az orosz-ukrán háború kitörésének hírért, de az emberek bíztak abban, hogy a harcok hamar véget érnek. Azóta egy év telt el, és nincs béke. Az immár 367., Ukrajnába induló karitászos segélyszállítmány berakodásakor, február 23-án Budapesten Écsy Gábor, a Katolikus Karitászt országos igazgatója tartott sajtótájékoztatót.

(Folytatás a 7. oldalon)

Európai keresztény, magyar világpolgár

Lukács László piarista szerzetes
halálára

Életének 87., szerzetességének 68. és papságának 62. évében, február 25-én reggel Lukács László piarista szerzetes visszaadta lelkét Teremtőjének. Görfől Tibor, a Vigília főszerkesztője búcsúzik a piarista szerzetestől, az Új Ember egykori főszerkesztőjétől.

Főiskolai tevékenysége során valláspedagógiai óráit Lukács László rendszeresen azzal kezdte, hogy udvariasan és körültekintően, mégis határozottan arra kérte hallgatóit, próbálják meg elmondani, miként imádkoznak. Nem kívánt kéréstől bebiztosítani a fiatalok belső világába, de meggyőződése volt, hogy az Istenhez fűződő személyes viszony szorosan összefügg azzal, ahogyan valaki megpróbálja megjeleníteni mások számára a hit tartalmait és a keresztény élet egész szellemiségét. Ízig-vérig pedagógus volt, aki tudta, hogy a kereszténység sorsa nem független a keresztények magatartásától, és abban akart segítséget nyújtani, hogy a kereszténység képviselői szellemi felkészültséggel, másokra nyitottan és szerénységgel áthatott határozottsággal tegyenek tanúságot a hitükről, mert jórészt ettől függ vallásuk történelmi helyzete. Tanárként, tudósként, intézményvezetőként, szerkesztőként, könyvkiadóként és lelkiatyaként egyaránt a kereszténységnek, de mondjuk ki nyugodtan: Jézus Krisztusnak ezt a vonzóan gazdag és bátran kezdeményező tanúsítását próbálta lehetővé tenni.

(Folytatás az 5. oldalon)

ISSN 0133-1205

23010

9 770133 120548

Az alábbiakban közreadjuk az Apostoli Nunciatúra és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Állandó Tanácsa, valamint az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye közleményét Ferenc pápa április 28. és 30. közötti magyarországi látogatásáról.

A Magyarországi Apostoli Nunciatúra közleménye

Ferenc pápa, elfogadva az állami és egyházi hatóságok meghívását, apostoli látogatást tesz Magyarországon ez év április 28. és 30. között, meglátogatva Budapest városát.

Budapest, 2023. február 27.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Állandó Tanácsának közleménye

Mindnyájan, magyar katolikusok örömmel értesültünk arról, hogy a Szentatyá, Ferenc pápa lelkipásztori látogatásra érkezik Magyarországra a húsvéti időszakban, április 28–30. között. A pápa apostoli útja nagyon fontos esemény nemcsak a katolikusoknak, hanem minden magyarnak határon innen és túl. A Szentatyá korára tekintettel a találkozásokra budapesti helyszíneken kerül sor, amelyekre, különösen a vasárnapi szentmisére szeretettel hívunk és várunk mindenkit hazánk-ból és a környező országokból egyaránt. Imádságos lélekkel készülünk a Szentatyával való találkozásra és közösen tegyünk tanúságot arról, hogy Krisztus a jövőnk.

Budapest, 2023. február 27.

Veres András püspök

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és az MKPK Állandó Tanácsa

Magyarországra látogat Ferenc pápa

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye február 27-én kiadott közleménye

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye egész közössége örömmel értesült arról, hogy Ferenc pápa 2023. április 28–30. között hazánkba látogat. A Szentatyával való találkozások színhelye Budapesten lesz, ami külön öröm mindannyiunk számára. Szeretettel várjuk a hazai és a határon túli papokat és hívőket, zarándokokat. Legyen a találkozásunk Szent Péter utódjával döntő lépés azon az úton, amelyen együtt járunk Krisztus felé. Tartsd meg, Isten, Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját!

Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

Az apostoli látogatás hivatalos programja

2023. április 28., péntek, Róma – Budapest

8.10 – indulás repülővel a Róma–Fiumicino Nemzetközi Repülőtérrel Budapestre

10.00 – érkezés a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre

10.00 – hivatalos fogadtatás

11.00 – ünnepélyes fogadtatás a Sándor-palota előtti téren

11.30 – udvariassági látogatás a köztársasági elnöknel a Sándor-palotában
11.55 – találkozás a miniszterelnökkel
12.20 – találkozás az állami hatóságok, a társadalmi élet és a diplomáciai testület képviselőivel a kármelita kolostor épületében, a Szentatyá beszédet mond
17.00 – találkozás a püspökökkel, papokkal, diakónusokkal, szerzetesekkel, papnövendékekkel és lelkipásztori munkatársakkal a Szent István-bazilikában, a Szentatyá beszédet mond

2023. április 29., szombat, Budapest

8.45 – magánlátogatás a Boldog Batthyány-Strattmann László Otthonban

10.15 – találkozás szegényekkel és menekültekkel az Árpád-házi Szent Erzsébet-templomban, a Szentatyá beszédet mond

16.30 – találkozás a fiatalokkal a Papp László Sportaréában, a Szentatyá beszédet mond
18.00 – magántalálkozó a Jézus Társasága tagjaival az apostoli nunciatúrán

2023. április 30., vasárnap, Budapest – Róma

9.30 – szentmise a Kossuth Lajos téren, a Szentatyá homíliája, Regina Caeli imádság

16.00 – találkozó az egyetemi és kulturális élet képviselőivel a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Bionikai Karán, a Szentatyá beszédet mond

17.30 – hivatalos búcsúztatás a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren

18.00 – indulás repülővel Rómába a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérrel

19.55 – érkezés a Róma–Fiumicino nemzetközi repülőtérre

Január 4-én a Szentatyá a lelki kísérésről tartotta katekézisést az általános kihallgatás keretében, s ezzel befejezte a megkülönböztetés témájának szentelt katekézissorozatát. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.

A lelki kísérő szerepe az önismeret folyamatában

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Mielőtt elkezdénénk ezt a katekizist, szeretném, ha lélekben csatlakoznánk azokhoz, akik itt, mellettünk tisztelnek XVI. Benedek előtt. Szeretnék most órá gondolni, aki a katekézis nagy mestere volt. Világos és tetszetős gondolkodása nem öncélú volt, hanem egyházas, mert mindig a Jézussal való találkozás felé akart kísérni bennünket.

Jézus, a feltámadott Megfeszített, az Élő és az Úr volt a cél, amely felé Benedek pápa kézen fogva vezetett bennünket. Segítsen nekünk, hogy újra felfedezzük Krisztusban a hit örömet és az élet reményességét!

A mai katekézissel lezárjuk a megkülönböztetés témájának szentelt sorozatot, egyúttal befejezzük azoknak a segédeszközöknek a tárgyalását, amelyek támogatják és amelyeknek támogatniuk is kell a megkülönböztetés folyamatát. Ezek egyike a lelki kísérés, mely elsősorban az önismeret szempontjából fontos, amelyről már láttuk, hogy a megkülönböztetés elengedhetetlen feltétele. A tükrözés, melyet egyedül végzünk, nem mindig segít, mert az ember eltorzíthatja a képet. Viszont a tükrözés nézés egy másik ember segítségével sokat segít, mert a másik – ha igazmondó – megmondja az igazat, s ezzel sokat segít nekünk.

Isten kegyelme bennünk mindig dolgozik a természetünkön. Ha egy evangéliumi példázatra gondolunk, a kegyelem a jó maghoz, a természet pedig a talajhoz hasonlítható (vö. Mk 4,3–9). Mindenekelőtt az a fontos, hogy megismertessük magunkat anélkül, hogy félnénk megosztani gyengébb oldalainkat, ahol érzékenyebbek, törekenyebbek vagyunk, vagy amelyek miatt félünk mások ítéletétől. Ismertessük meg önmagunkat, tárjuk fel önmagunkat egy olyan személynek, aki elkísér az élet útján. Nem olyannak, aki dönt helyettünk, nem: hanem aki kísér bennünket. Mert a törekenység valójában a mi igazi gazdagságunk: mindannyian gazdagok vagyunk törekenységgel; ez az igazi gazdagság, amelyet meg kell tanulni tisztelni és elfogadni, mert – ha felajánljuk Istennek – képessé tesz bennünket a gyengédségre, az irgalomra és a szeretetre.

Jaj azoknak az embereknek, akik nem érzik magukat törekenynek: nyerseks és zsarnokoskodók! Ezzel szemben azok, akik alázatosan elismerik törekenységeiket, megértőbbek másokkal. A törekenység mondhatni emberivé tesz bennünket. Nem véletlen, hogy a pusztában tartózkodó Jézus három megkísértése közül az első – az éhséggel kapcsolatos – a törekenységtől próbál megfosztani bennünket, olyan rosszként mutatja be, amitől meg kell szabadulnunk, ami akadályozza, hogy hasonlónak váljunk Istenhez. Pedig ez a legdrágább kincsünk: Isten, hogy hasonlónak tegyen magához bennünket, teljes mértékben osztozni akart törekenységünkben. Nézzünk a feszületre: Isten leereszkedett a törekenységbe. Nézzünk a jászolra, Isten nagy emberi törekenységbe ereszkedett le. Osztozott törekenységünkben.

A lelki kísérés pedig, ha tanulékony a Szentlélek iránt, segít leleplezni a legnagyobb tévedéseket is önmagunkról és az Úrral való kapcsolatunkról. Az evangélium több példát is bemutat a Jézus által folytatott tisztázó és felszabadító beszélgetésekre. Gondoljunk például a számariai asszonnyal való találkozására, melyet olvasunk, olvasunk, és mindig látjuk Jézus bölcsességét és gyengédségét; gondoljunk a Zakeussal való találkozására, gondoljunk a bűnös asszonnyal való találkozására, gondoljunk a Nikodémussal és az emmauszi tanítványokkal való találkozására: látjuk az Úr közeledésének módját. Azok, akik valóban találkoznak Jézussal, nem félnek megnyitni előtte szívüket, megmutatni sebezhetőségüket, alkalmatlanságukat, törekenységüket. Ily módon önmaguk megosztása az üdvösség, az ingyenesen kapott megbocsátás tapasztalatává válik.

Ha egy másik ember jelenlétében elmondjuk, amit megélünk vagy keresünk, az segít világosságot teremteni magunkban, felszínre hozni a bennünk élő sok gondolatot, melyek gyakran zavarnak bennünket újbóli felbukkanásukkal. Hányszor fordul-

nak meg bennünk sötét pillanatokban ilyen gondolatok: „Mindent elrontottam, értéktelen vagyok, senki sem ért meg engem, sosem fogok boldogulni, kudarcra vagyok ítélve.” Hányszor fordult már elő, hogy ilyeneket gondoltunk?! Ezek hamis és mérgező gondolatok, melyeket a másik személlyel való beszélgetés segít leleplezni, hogy érezhessük, hogy az Úr szeret és becsül bennünket úgy, amilyenek vagyunk, képesek arra, hogy jó dolgokat tegyünk érte. Meglepődve fedezzük fel a dolgok másfajta látásmódját, a bennünk mindig meglévő jó jeleit. Így igaz, megoszthatjuk törekenységeinket egy másik személlyel, olyasvalakivel, aki kísér bennünket az életben, a lelki életben, egy mesterrel a lelki életben, legyen az világi személy vagy pap, és mondhatjuk neki: „Nézd, mi történik velem: nyomorult vagyok, ezek a dolgok történnek velem.” A kísérőnk pedig így válaszol: „Igen, mindannyiunkkal megtörténnek ezek a dolgok.” Ez segít, hogy tisztázzuk őket, hogy lássuk, honnan erednek, a gyökereket, és így meg tudjunk küzdeni velük.

A kísérő nem veszi át az Úr helyét, nem végzi el a munkát a kísért személy helyett, hanem mellette halad, bátorítja arra, hogy olvassa el, ami a szívében zajlik, a par excellence helyen, ahol az Úr beszél. A lelki kísérő – van, aki lelkieztetőnek hívja, én azonban nem szeretem ezt a kifejezést, inkább a lelki kísértő használatom, ez jobb – az, aki azt mondja neked: „Rendben van, de nézd csak ezt, nézd csak azt”, felhívja a figyelmedet olyan dolgokra, amelyek esetleg elkerülték a figyel-

medet; segít, hogy jobban megértsd az idők jeleit, az Úr hangját, a kísértő hangját, a nehézségek hangját, melyeken nem tudsz felülkerekedni. Ezért nagyon fontos, hogy ne járjunk egyedül. Van egy afrikai bölcs mondás – megvan náluk az a jellegzetes törzsi misztika –, amely azt mondja: „Ha gyorsan akarsz célba érni, menj egyedül; ha biztosan célba akarsz érni, menj másokkal”, menj kísérettel, menj a népeddel! Ez fontos. A lelki életben jobb, ha van valaki, aki ismeri a dolgainkat, és segít nekünk. Ez a lelki kísérés.

Ez a kísérés akkor lehet gyümölcsöző, ha – az egyik és a másik oldalon – megtapasztaltuk a lelki gyermekiséget és a lelki testvériséget. Akkor fedezzük fel, hogy Isten gyermekei vagyunk, amikor felfedezzük, hogy testvérek vagyunk, ugyanannak az Atyának a gyermekei. Ezért elengedhetetlen, hogy egy úton lévő közösség részesei legyünk. Nem vagyunk egyedül, egy nép, egy nemzet, egy úton lévő város, egy egyház, egy plébánia, egy csoport, egy úton lévő közösség vagyunk. Nem egyedül megyünk az Úrhoz: ez nem működik. Ezt jól meg kell értenünk. Mint a bénáról szóló evangéliumi történetben, gyakran valaki más hitének köszönhetően kapunk erőt és gyógyulunk meg (vö. Mk 2,1–5), aki segít továbblépni, mert mindannyiunknak van néha belső bénultsága, és szükségünk van valakire, aki nek a segítségével le tudjuk győzni ezt az ellenállást. Nem egyedül megyünk az Úrhoz, ezt ne felejtsük el! Mások mi vagyunk azok, akik vállaljuk ezt a segítséget valamelyik testvérünknek; kísérők vagyunk, hogy segítsük a másikat. A gyermekiség és testvériség tapasztalata nélkül a kísérés irreális elvárásokat támaszthat, félreértésekhez vezethet, olyan függőséget eredményezhet, amelyek infantilis állapotban tartják a személyt. Kísérés, de Isten gyermekeiként és egymás testvéreiként!

Szűz Mária a megkülönböztetés mesteri tanítója: keveset beszél, sokat hallgat, és megőriz a szívében

(vö. Lk 2,19). A Szűzanya három magatartása: kevés beszéd, sok hallgatás és megőrzés a szívben. Amikor viszont megszólal, jelzést ad. János evangéliumában például van egy rövidke mondat, amelyet Mária minden idők keresztényeinek szán: „Tegyétek meg, amit mond nektek” (vö. Jn 2,5). Érdekes: egyszer hallottam egy jószágos, igen jámbor nénikét, aki nem tanult teológiát, nagyon egyszerű volt. Azt mondta nekem: „Ismeri azt a gesztust, amelyet a Szűzanya mindig tesz?” Nem tudom: megismogat? megszólít? „Nem: a Szűzanya ezt a gesztust teszi.” [A mutatójával mutat.] Nem értettem, és megkérdeztem: „Mit jelent ez?” A nénike ezt válaszolta: „Mindig Jézust jelzi.” Gyönyörű ez: a Szűzanya nem vesz el semmit magának, hanem Jézusra mutat.

Tegyétek meg, amit Jézus mond nektek: a Szűzanya ilyen. Mária tudja, hogy az Úr minden ember szívéhez szól, és arra kér, hogy ezt a szót tettekre és döntésekre fordítsuk le. Ő mindenkinél jobban tudta ezt megtenni, és valóban, jelen van Jézus életének lényeges pillanataiban, különösen a kereszthalál végső órájában.

Kedves testvéreim, befejezzük ezt a megkülönböztetésről szóló katekézissorozatot: a megkülönböztetés művészet, megtanulható művészet, melynek megvannak a maga szabályai. Ha jól megtanuljuk, akkor lehetővé teszi, hogy lelki megélésünk egyre szebb és rendezettebb legyen. A megkülönböztetés mindenekelőtt Isten ajándéka, melyet mindig kérnünk kell, anélkül, hogy valaha is szakértőnek képzelnénk magunkat és önelégültek lennénk.

Uram, add meg nekem a kegyelmet, hogy az élet pillanataiban felismerjem, mit kell tennem, mit kell megértenem! Add meg nekem a kegyelmet a megkülönböztetéshez, és add meg nekem azt a személyt, aki segít nekem a megkülönböztetésben!

Az Úr hangját mindig fel lehet ismerni, egyedi stílusa van, olyan hang, amely békét, bátorságot és biztonságot ad a nehézségekben. Az evangélium folytonosan emlékeztet erre: „Ne félj!” (Lk 1,30). Milyen szép az angyal szava Máriához Jézus feltámadása után: „Ne félj!” „Ne féljete!” Ilyen az Úr stílusa: „Ne féljete!” „Ne félj!” – ismétli ma nekünk is az Úr; „ne félj!”: ha bízunk az ő szavában, akkor jól fogjuk játszani az élet játszóját, és képesek leszünk segíteni másoknak. Ahogy a zsoltár mondja, igéje lámpás lábam elé és világosság utamon (vö. Zsolt 119,105).

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

„Atyátok Lelke szól belőletek”

Pap- és szerzetesnövendékek UNITAS találkozója Budapesten

Az idei UNITAS találkozóra a Szociális Testvérek Társasága szervezésében került sor, akik idén ünneplik alapításuk 100. évfordulóját. A február 18-án a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán tartott rendezvényen mintegy százötvenen voltak jelen, akik az ország különböző rendtartományai-ból, közösségeiből, valamint szemináriumaitól érkeztek.

Az UNITAS találkozót Németh Emma, a Szociális Testvérek Társasága kerületi elöljárója, a Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke és Guba András piarista szerzetes, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektorhelyettese nyitotta meg.

Németh Emma SSS köszöntőjében utalt az idei találkozó mottójára – „Nem ti fogtok beszélni, hanem majd Atyátok Lelke szól belőletek”

(Mt 10,20) –, valamint Lattquié Ignáciosz antióchiai metropolita Szentlélekéről szóló imádságára. Ahogy elmondta, a jelenlévőket is a Szentlélek hívta meg a szentségi életre, és nem lehetnének ott, ha nem mondták volna ki és mondanák ki napról napra az ígért erre a meghívásra.

„Az UNITAS találkozók egyik fontos célja, hogy megosszuk hitünket, életünket, erősítsük egymás hitét, növekedjünk az egységben és a szeretetben elsősorban Istennel, de egymással is. Mindezt pedig a szeretet és a kommunió, a kommunikáció Lelkének, a Szentlélek Úristennek a segítségével nélkül képtelenek vagyunk megtenni vagy létrehozni.” Ezért is választották az idei találkozó témájának a Szentlelket – a Szentlélek a kommunikációban és a kapcsolatokban.

A Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke köszöntője végén kérte, hogy az Úr Lelke segítsen megnyílni a szó értelmére, az Ige befogadására, arra, hogy hagyjuk, hogy megigézzon minket az isteni Ige, hogy ezt az igéző Szót másoknak tovább tudjuk mondani és egymást is meg tudjuk érteni.

Guba András rektorhelyettes felidézte az UNITAS kezdeteit. A szocialista időkben minden év november 7-én a bencések, ferencesek és piaristák vidéken tartottak UNITAS-jellegű találkozót, és az ott szövődő ismeretségek, barátságok voltak az alapjai annak, hogy a korábban különálló kis teológiai főiskolák össze tudjanak kapcsolódni, együtt tudjanak működni, és végül megnyíljon a Sapientia. A találkozások tovább folytatódtak, a '80-as évektől más rendek is bekapcsolódtak, és így alakult ki a mai UNITAS, amelyet évente megrendeznek.

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektorhelyettese arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy bár különböző lelkiséget képvisel-

nek, fontos, hogy meg tudják érteni egymást, és kifelé együtt tudjanak megjeleníteni mint Egyház.

Az első előadást Baán Izsák bencés szerzetes tartotta. Pál apostol leveléből idézett (2Kor 13,13) – Gratia Domini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus sit cum omnibus vobis – Urunk, Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal, majd hozzátette, hogy a „communicatio Sancti Spiritus” nem egy egyszerű fordítás: a Szentlélek egyesítő ereje vagy közössége, közösségteremtő ereje.

A Szentlélek maga a kommunikáció, maga a kapcsolat. Itt lehet beszélni az egész Szentháromságról, hogy a személyek hogyan kommunikálnak egymással, Isten világa hogyan jut el hozzánk; a segítségéről; az imádságról, hiszen a Szentlélekben kell hogy megszólítsuk Istent; a közösségről, hogyan beszélünk egy-

mással, hogyan mutatkozunk meg a világ számára; hogyan beszélünk a világ előtt („Atyátok Lelke szól belőletek”). A kommunikációban, a kommunióban tehát nem a verbalitás számít, hanem az, ahogy vagyunk, ahogyan mi mint közösség vagyunk. Az számít, hogy a Lélek által létrehozott és a Lélek által formált krisztusi kö-

zösség hogyan van a világban, és hogy az a közösség hogyan válik a Lélek kommunikációjává, hogyan teszi lehetővé az Istenhez való kapcsolódást a világban. Ahogyan mi megszólítjuk az Istent és egymást, az hogyan lehet evangelizáció, hogyan lehet tanúságtétel.

A bakonybéli perjel idézte Márk evangéliumának 3. fejezetét, ahol Jézus kiválasztotta tanítványait, akik vele voltak, majd elküldte őket, hogy hirdessék az ígét. Baán Izsák kiemelte: Jézus azért hívta őket elsősorban, és azért hívja az embereket a szentségi életre, hogy Vele legyenek.

Fontos a Jézussal való lét. Ez az alapja hitelességünknek. Tanúságtételünk hitelessége erősen gyökerezik abban is, hogy hogyan élünk egymással a közösségben.

Mielőtt beszélünk, szólunk, kiálunk igét hirdetni, az egymással való kapcsolatban kell hogy működjön a Szentlélek.

Ezek után a posztmodern társadalomról beszélt, ahol már megkérdőjelezzük az axiómákat, az alapelveket; ahol már nem hisznek többé a gondolatmeneteknek és elbeszéléseknek; nem fogadják el, ha valaki az abszolút igazság érvényével lép fel, hanem csakis a kultúrára és társas érintkezésre építenek. Ezért nehéz átadni az evangélium üzenetét.

Az Egyháznak tehát nem gondolatmenetet vagy apologetikát kell megfogalmaznia, hanem közeget, teret, közösséget kell teremtenie.

Ha valódi, hiteles közösség vagyunk, melyben a Szentlélek működik, az jobban átmegy, mint a beszéd, a sok szép gondolat. A közösségi élet valójában a szó nélküli kommunikáció jele – hangsúlyozta a bencés szerzetes.

A fentiekhez két kiegészítő állítást tett hozzá. A közösség általi hiteles tanúsághoz szorosan kapcsolódik, hogy mit kezdünk a gyengeségeinkkel. A Szentlélek az, aki lemossa a szennyet, öntözi azt, ami száraz, gyógyítja azt, ami beteg – ahogy a Szentlélek-himnuszban (*Veni Sancte Spiritus*) is énekeljük. A világ felé tanúságot tevő ember hitelessége attól függ, mennyire engedi, hogy a Szentlélek a saját magáról alkotott képét megkérdőjelezze, hogy bűnbánatra indítsa, mennyire képes hagyni, hogy Ő kommunikáljon általa. Emellett az engedelmisséget hangsúlyozta Baán Izsák: az engedelmisség alapja nem más, mint az engedelmes Jézus.

Naponta meg kell kérdeznem a Lelket, hogy ma engem hova visz, mit akar, mit tegyek. Mennyire van meg bennem a szándék a felfelé való engedelmisségre, mennyire viselem

el szeretetben mások gyengeségeit, mennyire üresedem ki és engedem meg a Szentléleknek, hogy engem mozgasson.

Ezek után Szabó József, az egeri Érseki Papnevelő Intézet volt spirituálisa, miskolc-diósgyőri plébános a Szentlélek fényében a kommunikáció gyakorlati oldalát igyekezett bemutatni. Leszögezte: a kommunikációban benne van az ember egész személye, az életérzése, benne van a múltja, az egész lény, a tapasztalatai, az egész embersége. A kommunikációban mindezek találkoznak egymással, azonban hogy egy be-

szelgetésnek milyen lesz a gyümölcse, az attól is függ, hogy mennyire vesszük észre a kommunikáció többi jelét, és hogyan reagálunk ezekre.

A paradicsomban ott kezdődött a baj, amikor a kígyó megszólalt. Ott volt egy szó, amit az összeülő elhitték, és elkövették a bűnt. Ennek a következményeit most is szenved-

jünk. Bár meg vagyunk váltva, de a gonosz hangjai még mindig jelen vannak. Azonban a Szentlélek hangja, sugallata is közöttünk van, hiszen Jézus mondta, hogy Ő elküldi az igazság Lelkét, aki elvezet bennünket a teljes igazságra. Ezt mind egyházi, teológiai, mind egyéni fejlődésre is lehet értelmezni. A Szentlélek vezetése által az ember eljuthat arra, hogy erősebb kapcsolatban legyen önmagában és embertársaival, és persze Istennel. Tehát fontos a Szentlélekben való élet – hangsúlyozta Szabó József. Utalt a *Korintusiakhoz írt első levél* második fejezetére, ahol Szent Pál apostol arról beszél, hogy minket a Lélek tanít, lelki embereknél lelkiket nyújtva, Isten belső életét, Isten gondolatait viszont csak Ő maga tudja megérteni. Lehetnek okos emberek, de ha nem a Lélek által szemlélnék valamit, akkor vannak dolgok, amelyeket sohasem fognak megérteni, ugyanis „a testi em-

szereplője van: üldöző, megmentő, áldozat. Az áldozat szerepében tetszelgő felfeksző saját oltárára, miközben azt kívánja, hogy körülötte mindenki változzon meg. Ez a hozzáállás azonban az evangélium örömeit is elveszi, pedig ez az öröm – az Istennel való kapcsolat, a Benne való bizalom öröme – fontos a lélek számára. A megmentő mindenáron meg akarja menteni az áldozatot, ezért sokszor arra kényszeríti az illetőt, hogy megmaradjon az áldozat szerepében. Ezek a játszmák mindig hazugságra épülnek, mert nincs bennük őszinte, egyenes kommunikáció. Ügyelni kell, hogy ne ez határozza meg életemet.

Az őszinte, tiszta egyenes beszéd az, amely játszmamentes, és a felnőtt, érett ember beszédének jellemzője. Ez a beszéd az, amely által felelősséget is vállalok, tudok növekedni, előrehaladni. A játszmában a hazugság lelke van, az egyenes beszédben pedig a Bölcsesség által irányítva kimondják az igazságot. A közösségben az egyenes beszéddel a bizalom is elkezd növekedni, míg a bizalmatlanság mérgező. Az igazság Lelke vezet el az igazságra, a gyógyulásra, az Istenben, az emberben való bizalomra.

Az előadások után a domonkos nővérek vezették az imaórát, majd ebéd és közös játék, valamint csoportos beszélgetések következtek.

A 15 órakor kezdődő koncelebrált szentmisét a piarista kápolnában Csépanyi Gábor, az Esztergomi Érseki Papnevelő Intézet spirituálisa mutatta be. A főcelebráns prédikációjában arról beszélt, hogy meghívásukban egyszerre van valami személyes és valami közösségi. Személyes, mert ahányan vannak, annyi féleképpen hívta meg őket az Úr, de közösségi, mert hivatásuk a közösségben nyeri el értelmét.

A színeváltozásról szóló evangéliumi részre utalva (Mk 9,2–13) arra hívta a jelenlévőket, hogy ők is menjenek fel a „hegyre”, építsenek „sátorakat”. Ezen a találkozón is mint ha egy hang hallatszódna: „Te vagy az én szeretett Fiam” – ennek analógiájára: te vagy az én szeretett gyermekem.

Akikkel most itt együtt vannak, azokkal egy ajándék is összeköti őket. Észre kell venni a másikban a szeretett gyermeket, el kell hinni, hogy a Lélek összeköti őket, Ő adja a szív látását. Tudjanak tehát együtt, egy „sátorban” élni.

Hollósi Judit
Fotó: Fábán Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Uram, jó nekünk itt lenni!

Mt 17,1–9

Húsvétra való készülődésünk kezdetén járunk. A mi Urunk jól ismer bennünket: tudja, mire van szükségünk ahhoz, hogy végigjárjuk az utat, amelyet ő már előttünk bejárt. Tudja, milyen kísértések és próbatételek nehezedenek ránk útközben. Ismeri gyengeségeinket, ezért utunk folyamán közbeiktat állomásokat, ahol megpihenhetünk, testileg-lelkileg feltöltekezhetünk. Bár egy ilyen megállásnál bennünk is feltör a vágy, hogy maradjunk még egy keveset, lecövekeljünk és sátrat építsünk, az Úr Jézus továbbvezeti ösvényein lépteinket. Már túljutottunk az elmúlt héten a megkísértés helyén, amikor a sátán minket is egy nagyon magas hegyre állított. Most a Tábor hegye, a színeváltozás helye van soron. Különös kegyelmet jelent, ha mi is meglátjuk, és a három apostollal együtt szemléljük az Úr arcának dicsőséges kisugárzását. Jézus azonban nem enged hosszú hátradőlést, sütkérezést. Szeretné, ha vele együtt folytatnánk az utat az Olajfák hegye felé, ahol vérrel verejtekezett értünk, a szó szoros értelmében vért izzadott, s „verejtéke mint megannyi vércsepp hullott a földre” (Lk 22, 44). Még itt sincs azonban megállás. Most már nem az örömtől, hanem a fájdalomtól gyökerezik földbe a lábunk. A lélek ugyan kész volna a virrasztásra, de a test erőtlennek mutatkozik. Az Úr ezt a nagy kísértést is legyőzi értünk. Mi pedig megindulunk a Kálvárián, a keresztúton Jézussal, föl a Golgota hegyére.

Tulajdonképpen minden egyes szentmisében átéltethjük ezt a jézusi utat: megkísértettségünket, bűneink megvallását szabadító Urunk színe előtt, a Tábor-hegyi élményt a színeváltozás szemlélésével az Ige, majd az Eucharisztia asztalának megterítésekor, s mindenkéfé-

lött a Kálvária hegyét az Úr Jézus Krisztus egyszeri és megismételhetetlen keresztáldozatával, amely megújul, újra jelenvalóvá válik minden szentmisében. Igaza lehet az ars-i plébánosnak, Vianney Szent Jánosnak, aki szerint, ha ezt a nagy titkot, az Eucharishtiát a maga teljes valóságában átélnénk, nemcsak nagyon megrémülnénk, mint az apostolok a Tábor-hegyen, hanem minden bizonnyal bele is halnánk.

A mi Urunk azonban csodálatos tapintattal, szeretetteljes isteni pedagógiával vezet minket végig ezen az úton. A színeváltozás öröme már előre feltölt bennünket testileg-lelkileg, hogy bírjuk majd a ránk váró megpróbáltatásokat is.

Idén az ősi katekumenális úton járhatunk hétről hétre, ahogy Egyházunk a kezdetektől fogva tanította a felnőtt hittanoncokat. Jákob kútjánál mi is szomjasan igyekszünk felismerni Jézusban az Isten ajándékát. Ezután következik a vakon született meggyógyítása, amelyben rácsodálkozunk Jézusra, aki a sötétből minket is elvezet az igazi világosságra. Végül ott van Lázár feltámasztásának csodája, amely megmutatja: mindig van esély arra, hogy a bűnből új életre támadjunk.

Így készülünk elő a nagyhétre, a húsvétra, s tudjuk: lépésről lépésre egyre közelebb jutunk Urunkhoz, az ő dicsőséges arcának örök látásához.

Csak kitartás! Az ő útját járjuk mindnyájan. Ő már járhatóvá tette azt, igéje lámpásként világít lábunk előtt, és tudjuk: „Ha Jézussal együtt szenvedünk, akkor vele együtt meg is dicsőülünk” (Róm 8, 17).

Bognár István

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (114.)

Jelentős dolog egy-egy közösség életében, ha templomszentelést élhet meg. Annnyira jelentős, hogy nemcsak a templomszentelésnek van szertartása, hanem már a templom alapkövét is ünnepélyesen áldják meg. Sőt, a szerkönyv előírása szerint ez utóbbi is „csak püspöki engedéllyel végezhető”.

A megáldást és az imádságokat mozgalmassá események előzik meg. „A felépülő templom oltárának helyén előzetesen fakeresztet állítanak fel. A püspöki megbízott teljes papi díszbe öltözik, és kíséretével együtt, melynek tagjai égő gyertyát visznek, a kereszthez megy, meghinti azt szentelt vízzel.” A keresztt már maga lefoglalta a helyet a „szent hely”, a templom számára; most pedig a pap különlegesen is megtisztítja azt a szentelt vízzel, a zsoltár versét recitálva: „Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek.” Ezek után kerül sor az alapkö megáldására a következő szavakkal: „Az üdvösség jelét állítsd e helyre Krisztus Istenünk, és az öldöklő angyalt távoztasd el innen!” – Amde ez még mindig csak a kezdet kezdete. Ugyanis a papi áldással és a „szokásos kezdettel” indul a hosszú szertartás.

Először a 83. zsoltárt imádkozzuk, kifejezve, hogy „mely kellemesek a te hajlékaid, erők Ura”, melyek után „vágyakozik és eped” a lelkünk. Mert „boldogok, kik a te házaadban laknak, Uram, örökön-örökké dicsérnek téged”. Majd elmondjuk: „inkább akarok utolsó lenni az én Iste-

nem házában, mint lakni a bűnösök hajlékaiban”. Az öszö-

vetségi imádság után aztán az Egyházé következik. A nagy

„

Nemcsak a templomszentelésnek van szertartása, hanem már

a templom alapkövét is ünnepélyesen áldják meg.

Sőt, a szerkönyv előírása szerint ez utóbbi is „csak püspöki engedéllyel végezhető”

ekténiába öt kérés illeszkedik be a sajátos helyzetre vonatkozóan. Kérjük az Úrtól, hogy „áldásos legyen” a templomépítés; hogy a templom „az Egyház megingathatatlan kőszikláján alkalmasan felépüljön”; hogy „isteni áldás kísérelje” az építkezést; hogy „kiváló megszentelés ajándékozassék hozzá”; hogy a Szentlélek irányítsa a munkálkodást. Igaz, hogy még csak az alapkö megáldásáról szól a szertartás, de folyamatosan a végső cél, a templom felépítése lebeg a szemünk előtt. Ez tapasztalható az ünnepi énekben, a tropárban is. A megingathatatlan alapkőhöz, Krisztushoz szól, kérve tőle: „a te gondviselésedből kezeink által építendő e hajlékot nyilvánítsd dicsőségked jövődőlak helyévé”. Az ezt követő istenszüli ének konkrétan szól

az eseményről, de szintén a végső célra irányítva a figyelmet: „Ma élő hittel s ünnepélyesen tesszük le az Úr házá-

nak alapját [alapkövét], (...) szent Szűz, és örvendezve, bizalommal kérünk téged, Isten-szüő, szünet nélkül könyörögj a tőled Megtestesülthöz, hogy oltalmazza a hit kőszikláján épülő eme szent hajlékát.” Az ének után a pap imádsága következik, amit a kereszt felé fordulva mond. Istenhez imádkozik, akit a menny és a föld magába foglalni nem képes, s aki a földön lakhelyet választott magának. Kéri, hogy a templomépítésre kiválasztott helyet az Isten-szüő és az összes szentek (valamint a templom védőszentje) közbenjárására őrizze meg tisztán és szeplőtelenül. Távoztasson el minden ellenséges erőt, hogy mint egykor Salamon fáradozásai által, itt is felépülhessen a templom.

Ivancsó István

MÁRCIUS 5., NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA (Teofil, Olivia, Virgil) – Ter 12,1–4a (*Abrahámnak, Isten népe ősatyjának meghívása.*) – 2Tím 1,8b–10 (*Isten hív és megvilágosít minket.*) – Mt 17,1–9 (*Úgy fénylett az arca, mint a nap.*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 59 – ÉE 533, 414 Ho 59 – ÉE 66, Ho 132 – ÉE 535, Ho 70 – ÉE 84. **MÁRCIUS 6., HÉTFŐ** (Leonóra, Nóra) – Dán 9,4b–10 – Lk 6,36–38. **MÁRCIUS 7., KEDD** (Szent Perpétua és Felicitász vértanúk, Tamás) – Iz 1,10.16–20 – Mt 23,1–12. **MÁRCIUS 8., SZERDA** (Istenes Szent János szerzetes, Zoltán, Filemon) – Jer 18,18–20 – Mt 20,17–28.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Önmehtagadás

Önmehtagadás, imádság és osztozás – *Máté evangéliumát* követve nagybőjti üzenetében Ferenc pápa is ezt a három mozzanatot emelte ki, amikor a színeváltozás evangéliumáról elmélkedett. Legyen ez a három hívószó nagybőjti liturgikus készülletünk vezérfonala!

Mi, katolikusok hamvazószerdán és nagy-pénteken szigorú böjtöt tartunk. Sokan az adventi és a nagybőjti időszak péntekjein, mások az egész böjti időben húsmentesen étkeznek. Vannak, akik egyéni fogadalmat vállalva vonnak meg maguktól húst, édességet, alkoholt. Az eucharisztikus ünneplés előtt szimbolikus, egyórás böjtöt kér tőlünk az egyházi hagyomány, a Krisztus testében és vérében való részesedés iránti tiszteletből.

A keresztény böjt sosem öncélú. Az önmehtagadással lemondunk azokról a szorongás-csökkenőkről, amelyek elterelik a figyelmünket mindarról, ami nehéz, fájdalmas, vagy erőfeszítést igényel. A böjt lassúvá, érzékennyé és figyelmessé tesz. Kiszakít felületes hétköznapi pörgésünkből, hogy valóban Krisztusra figyeljünk. Ferenc pápa találóan fogalmaz: „enged-nünk kell, hogy ő félrevonjon és felfelé vezes-

sen minket, elszakadva a középszerűségtől és a hiúságtól. Rá kell lépnünk az útra, egy felfelé vezető útra, ez pedig erőfeszítést, áldozatot és összpontosítást igényel, éppúgy, mint egy hegyi túra”.

Az önmehtagadás kimozdít a hétköznapi megszokott rutinjából. Útra kelünk, ahogy Ábrahám az ígért földjére, vagy Péter, Jakab és János a színeváltozás hegyére. Rituálisan mi is kilépünk otthonainkból, lemondunk értékes szabadidőnk egy részéről, hogy az eucharisztikus közösségben ünnepeljünk.

A templom nem új lakás számunkra, hanem a találkozás helye, ahol Krisztust hallgatjuk, nagyobb rálátást nyerünk életünkre, majd visszaeresszünk a mindennapok világába. A katolikus templom kitüntetett pontja a tabernákulum. Ez a szó eredetileg sátort jelent, ami kifejezi, hogy Isten Krisztusban földi vándorlásunk társa lett: mellénk szegődött, hogy életutunk végén elvezessen arra a magaslati pontra, ahol nekünk is megadatik majd az ő dicsőségének szemlélése.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Boldog Faustino Míguez

Március 8.

Hívó családba született, negyedik s egyben utolsó gyermekként, a keresztségben a Manuel nevet kapta. Boldog és szeretetteljes gyermekkor volt. Tizenhat évesen hagyta el a családi házat, Ourensébe ment tanulni. Ezekben az években ért meg benne a papi és tanári hivatás gondolata.

1850-ben lépett be a piarista rendbe, ekkor vette fel a Faustino nevet. Pappá szentelésétől fogva imádságos, mély hitű emberként ismerte mindenki. Néhány évig az akkor még spanyol gyarmaton, Kubában teljesített szolgálatot, ahol létrehozott egy tanárképző főiskolát. Hazatérése után is állandóan gondja volt a fiatalok keresztény nevelésére, s amikor látta, milyen sok lány is van, aki nem kapja meg a kellő intellektuális és erkölcsi nevelést, fokozatosan ráébredt, mi az a különös feladat, amelyre Isten hívja. Megalapított egy olyan piarista intézményt, amely kimondottan a lányok – a jövő családjainak apostolai –, elsősorban pedig a szegények és elhagyottak oktatására és nevelésére törekszik. Az általa életre hívott piarista női szerzetesrendet, az Isteni Pásztornő (vagyis Szűz Mária) Leányai Kalazanciusi Intézményét X. Piusz pápa hagyta jóvá 1910-ben, szabályzatukat pedig, amelyet Faustino atya saját kezűleg írt, XI. Piusz ismerte el 1922-ben. A nővérek ma Spanyolországon kívül Dél-Amerikában, Afrikában és Indiában vannak jelen.

Faustino atya úgy tekintett az iskolára, mint találkozóhelyre Istennel. Pályája alatt számos tárgyat tanított: latint, franciát, retorikát, történelmet, algebrát, geometriát, földrajzot, mezőgazdasági ismereteket, fizikát, kémiát, higiéniai tudnivalókat.

Személyiségének egyik fontos vonása volt a betegekkel való együttérzés, és az állandó igyekezet, hogy segítsen a szenvedőkön. Megvolt az a különleges adottsága, hogy intuitív módon tudott betegségeket felismerni. Természettudományos érdeklődése és a botanika, a

fiziológia és a gyógyszerteran terén végzett kutatásai révén az évek során figyelemre méltó gyógynövényismeretre tett szert. Számos olyan gyógykészítmény feltalálása fűződik a nevéhez, amelyekket még ma is árusítanak.

Ugyanakkor soha nem vesztette szem elől, hogy ő elsősorban Isten embere. Tudatosan törekedett az életszentségre, és bármit is tett, elsősorban az isteni gondviselésben bízott. Tudta, hogy az élet ajándék, és „hagynunk kell Isten munkálkodni, aki látja, mire van szükségünk”. A szorgalmas munka mellett mindig talált időt a csöndes visszavonulásra és a személyes imádságra. Tudományos tevékenységét akkor is folytatta, miután tanárként nyugdíjba vonult. Emellett haláláig a piarista nővérek lelkipályáján volt.

L.K.

A hét liturgiája

A év

tin, Timea) – Mik 7,14–15.18–20 – Lk 15,1–3.11–32. **MÁRCIUS 12., NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA** (Gergely, Maximilián, Miksa) – Kiv 17,3–7 (*Adj nekünk vizet, hogy ihassunk!*) – Róm 5,1–2.5–8 (*Mózes és a pusztában vándorló nép sorsa legyen intő példa számunkra.*) – Jn 4,5–42 vagy Jn 4,5–15.19b–26.39a.40–42 (*Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás.*) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 60 – ÉE 536, 414, Ho 60 – ÉE 81, Ho 135 – ÉE 540, Ho 150 – ÉE 200.

Európai keresztény, magyar világpolgár

Lukács László piarista szerzetes halálára

(Folytatás az 1. oldalról)

Nem könnyű összefoglalni, mi minden volt fontos a február 25-én elhunyt tudós szerzetes számára, de kétségtelen, hogy a következők a legfontosabbak közé tartoztak: a szerzetesség, a teológiai gondolkodás, a pedagógia, az irodalom és a kortárs kultúrával folytatott párbeszéd. A szerzetességet az Egyház különlegesen nagy kincsének tartotta,

újabb horizontokat nyitni az érdeklődő fiatalok előtt. Nemcsak a Sapientia alapító rektora volt, de a hittudományi felsőoktatás számos területére maradandó hatást gyakorolt. A *Vigilia*, amelynek a magyar folyóiratok történetében páratlan módon 1984-től harmincöt évig állt az élén, irányítása alatt maga lett a tágasság. Éppoly fesztelenül társalgott a lap hasábjain Franz König bíborossal, mint a pszichológus Viktor Frankl-

gati tájékozódás alapvető jelentősége, s nyelvi felkészültségének köszönhetően olyan jelenségekre is rá tudott világítani, amelyek elzárva maradtak túlnyomórészt németes műveltségű kollégái előtt. Nemcsak a francia teológia új felvetéseire volt érzékeny, de már akkor képviselni próbálta az angol nyelvterület szellemi vívmányait, amikor az ilyesmi még ritkaságszámba ment a magyar katolicizmusban. Angolos műveltsé-

Lukács László 1936. július 31-én született Budapesten. Érettségi vizsgát a pesti Piarista Gimnáziumban tett 1954-ben, ezt követően, még augusztusban, belépett a piarista rendbe. Felsőfokú tanulmányait a Kalazantinum Piarista Hittudományi Főiskolán végezte 1954 és 1961 között, majd 1963-ban a Római Katolikus Hittudományi Akadémián dogmatikából, valamint az Eötvös Lóránd Tudományegyetem magyar–angol szakán irodalomtudományból doktorált. 1959. augusztus 28-án tett örökfogadalmat. 1961. március 18-án szentelték pappá. 1981-ben a teológia doktora lett.

Több mint két évtizedig szolgált Kecskeméten, ahol kezdetben a gimnázium tanára, majd a diákotthon igazgatója volt. A piarista gimnázium igazgatói tisztét közel tíz éven át töltötte be, majd a Kalazantinum Piarista Hittudományi Főiskolán oktatott 2000-ig. Ezt követően a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola főigazgatója és dogmatikatanára volt. 2008-ig vezette az intézményt, a felsőoktatási törvény változása miatt 2006-tól már rektorként.

Lukács László 1984-től a *Vigilia* című katolikus folyóirat felelős kiadója, 2019 végéig főszerkesztője. 1989 és 1995 között az *Új Ember* felelős szerkesztője és kiadója, 1990-től tíz éven át a *Magyar Kurír* felelős kiadója volt. 1989 és 1995 között vezette a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Kommunikációs Irodáját, majd 1995 és 2007 között a Tömegkommunikáció Pápai Tanácsának konzultoraként is tevékenykedett. 1992-től nyolc éven át több neves nemzetközi teológiai társaságnak is elnökségi tagja volt.

Számos díjban, kitüntetésben részesült a rendszerváltást követően: 1990-ben a New York-i katolikus St. John Egyetem díszdoktorává választották; 1991-ben Leopold Kunschak-díjban, 1995-ben Pulitzer-díjban részesült. 1999-ben Kodály Zoltán közművelődési díjjal, 2011-ben a Pro Urbe Budapest díjjal tüntették ki. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2020-ban Pro Cultura Christiana díjat adományozott a piarista szerzetesnek.

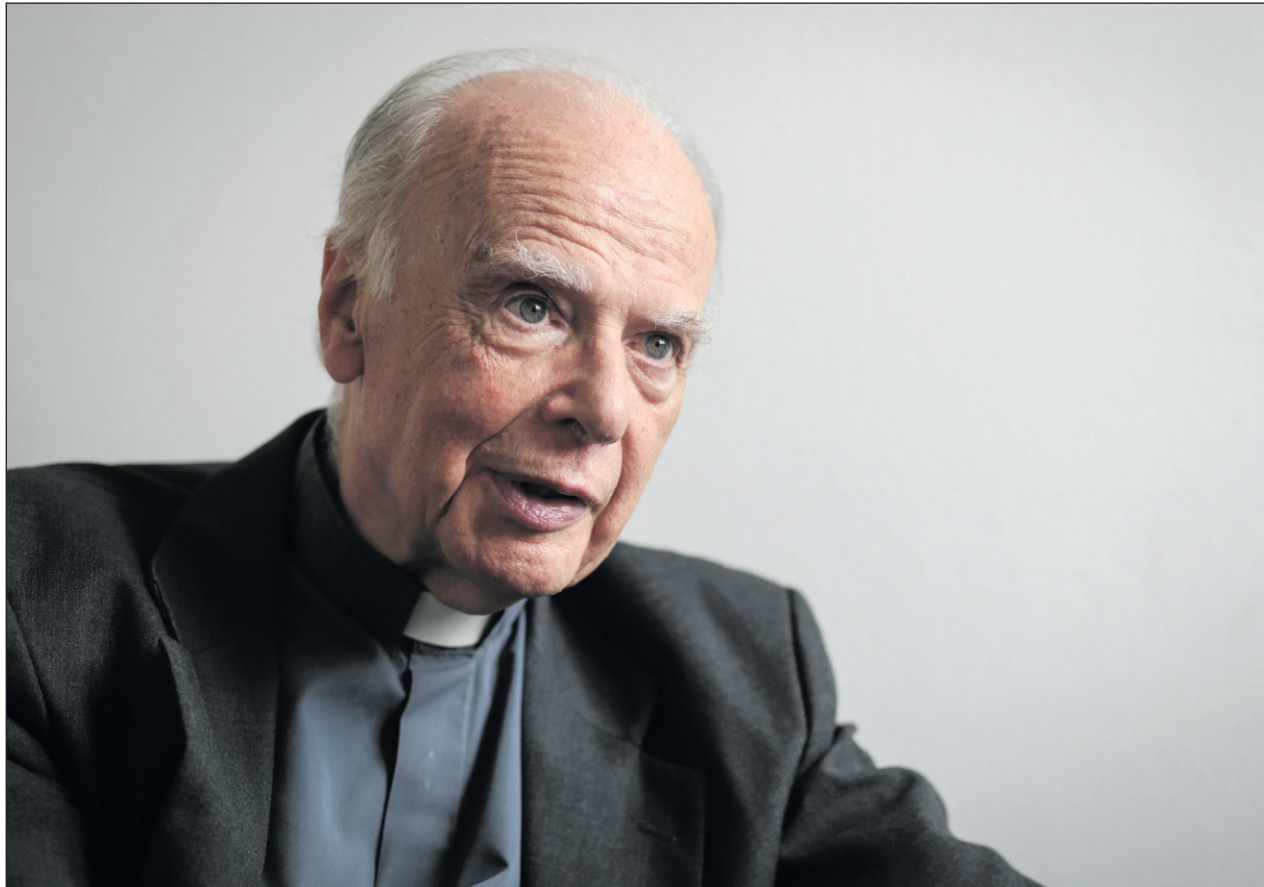
2023. február 24-i ülésén a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Szenátusa Lukács Lászlónak a főiskola létrehozása során szerzett elévülhetetlen érdemei, kimagasló szakmai teljesítménye és példaértékű életpályája elismeréseként a rector emeritus címet adományozta.

Az öt nyelven (angol, német, francia, spanyol, latin) kiválóan beszélő és író piarista szerzetes tudományos munkássága kiemelkedő nemzetközi viszonylatban is. Közel százötven magyar és negyven idegen nyelven írt tanulmánya jelent meg, tizenöt könyv lefordításához fűződik a neve.

Teológiai munkássága mellett Lukács László atya ízig-vérig tanár maradt, aki diákjait a valódi tudás mellett emberségre, teljes értékű életre nevelte. Életét meghatározza a keresztény értékekért való kiállás, úgy, hogy közben a kommunikációt szolgálja hívők és nem hívők, katolikusok és más felekezetűek között.

Lukács László temetéséről a piarista rend később intézkedik.

Forrás:
Piarista Rend Magyar Tartománya

és nem mindig értette, hogy kitüntetett szerepe miért nem egyértelmű mindenki számára. A teológiai gondolkodás a lételeme volt. Piarista szerzetes lévén anyanyelvi szinten beszélte a pedagógia nyelvét, s úgy törődött másokkal, hogy nem habozott nyesegetni szertelenségeiket, amit nem utolsósorban azok a szerzők is megtapasztaltak, akiknek az írásait szerkesztőként kézbe vette. Az irodalomnak már korán elkötelezte magát, és első doktori fokozatát irodalomtudományból szerezte. A kortárs kultúrában pedig elegáns otthonossággal mozgott, irtózott a bezárkózástól, különösen kiterjedt kapcsolati hálót tartott fenn, s a közgazdaságtudománytól a szociológiáig, a filozófiától az elméleti fizikáig terjedt az érdeklődése. Úgy vélte, megsínylené Krisztus ügye, ha nem lennének olyanok, akik éberen figyelik koruk szellemi és történelmi folyamatait, s párbeszédbe is bocsátkoznak koruk nagy vonulataival.

Bevallása szerint két igazi mestere volt: a lelkeség terén Thomas Merton, a teológia terén Romano Guardini. Az amerikai trappista szerzetes a legteljesebb befelé fordulás és a korjelenségek felé forduló élénk érdeklődés elegyét testesítette meg számára, a német teológus a kulturális igényt, azt a látásmódot, amely a keresztény gondolkodást nem tartja elválaszthatónak az irodalom és a művészetek iránti érdeklődéstől.

Szellemi alkatának mindezek a vonásai termékeny hatást fejtettek ki érett felnőttkorának két legdédelgettebb „gyermekében”: a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolában és a *Vigilia* folyóiratban. A szerzetesség és a teológia belső összetartozása nem szorult igazolásra a szemében, és hallatlan lehetőséget látott abban, hogy a nemzetközi intézményként működő szerzetesrendek az egész világra kiterjedő tapasztalataikat összegezve tudnak újabb és

„
A katolikus kozmopolitizmust magyar emberként élte át, és amit a világegyház tágasságából megismert, azt közkinccsé akarta tenni a hazai Egyházban. Élete egyik legnagyobb élménye a világegyház átfogó modern önreflexiója, a II. Vatikáni Zsinat friss lendülete volt

lal, és arra törekedett, hogy a magyar olvasó szoros kapcsolatban maradhasson a világegyház életével, s közben a magyar irodalmat, a magyar történelmet és a magyar művészetet is részletesen megismerhesse.

Lukács László ugyanis európai keresztény volt, soha nem kérdőjeleződött meg számára az európai, a nyu-

gének kézzelfogható következménye volt, hogy szakavatott ismerője lett John Henry Newman életművének, és eredeti módon felhasználta az időközben szentté avatott angol bíborosnak a „kontinentális” olvasó számára olykor szokatlanul csengő okfejtéseit. Ugyanilyen megragadó volt számára a szentséggel való találkozás egy másik esete: szoros szálak fűzték Teréz anyához, s az azóta szintén szentként tisztelt szerzetes nővér könyveinek, leveleinek és életrajzainak magyar olvasói talán nem is tudják, kettejük milyen mély belső kapcsolata volt a záloga annak, hogy Teréz anya megismerhetővé vált Magyarországon.

Európai identitása természetessé tette számára, hogy a világegyház az otthona, és igazi katolikus világpolgár lett, akit nem egy földrészen sokan ismertek. Ezt a fajta katolikus kozmopolitizmust azonban magyar emberként élte át, és amit a világegyház tágasságából megismert, azt közkinccsé akarta tenni a hazai Egyházban. Élete egyik legnagyobb élménye a világegyház átfogó modern önreflexiója, a II. Vatikáni Zsinat friss lendülete volt, és szenvedve tűrte, hogy Kelet-Európában nem mindig találkozott a zsinati szellem érvényesülésével.

„Kedves emléket szeretettel őrzöm”

Erdő Péter bíboros, prímás részvéttávirata

Február 25-én reggel Lukács László piarista szerzetes visszaadta lelkét Teremtőjének. Erdő Péter bíboros, prímás részvéttáviratot küldött Szakál Ádám piarista tartományfőnöknek.

Szomorúan értesültem Lukács László OSchP tanár úr elhunytáról. Tegnap jártam nála a kórházban. Kommunikálni már nem tudtunk. Imával és áldással kísértem a benne sugárzó élet küzdelmét a nagy út előtt. Szívből osztom a piarista rendtartomány és a rokonság gyászában. Imádkozom és szentmisét mutatok be az elhunytért – olvasható a részvéttáviratban.

Köszönjük Olvasóinknak!

Segítségük révén szép ajándékot kaptak a Csak Egyet Szolgálat szegényei

Február elsején szerkesztőségünk Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepéhez kapcsolódva jótékonyági felhívást tett közzé „Vegyük kezünkbe a Megváltó ügyét – Segítsük együtt a Csak Egyet Szolgálat Krisztus szegényeit!” címmel.

Annak érdekében, hogy elérjük a kitűzött 2 millió forintos célt, felhívásunkat február 13-án megismételtük, melynek eredményeként gyűjtésünk – korábbi jótékonyági felhívásainkhoz hasonlóan – összességében sikerrel zárult.

Adománygyűjtő kampányunk kedvezményezettje ezúttal a Csak Egyet Szolgálat, az Új Jerszámleem katolikus karizmatikus közösség hajléktalan- és szegénymissziója volt, amely immár 12 éve nyújt szakmai és lelki segítséget zömmel otthonatlan rászorulóknak Budapest szívében.

A szervezet az év hidegebb időszakában naponta gyakran 150–200 embernek biztosít étkezési és tisztálkodási lehetőséget, biztonságot és meleget.

Missziós tevékenységük alapelve, hogy a szociális segítségnyújtást krisztusi lelkülettel és személyes figyelemmel párosuló szakmaisággal végzik.

Az idei tél kellős közepén azonban kellemetlen meglepetéssel szembesültek a szervezet munkatársai: az intézmény elavult fűtési rendszere több szempontból sürgős korszerűsítésre szorul. Bár tudjuk, hogy az elmúlt évben begyűrűző gazdasági nehézségek mindannyiunkat komoly anyagi kihívások elé állítottak, mégis bizalommal fordulhattunk Olvasóink felé, remélve, hogy támogatásukkal egy hővisszanyerő légkezelő berendezés üzembe helyezése, illetve egy megfelelő kapacitású kazán beszerelése révén költséghatékony módon folytatni tudják missziójukat.

A kitűzött 2 millió forintos cél több mint 90 százaléka összegyűlt, így a fűtési rendszerekhez értő szakemberek mozgósítása már el is kezdődhetett.

Nagyon hálásak vagyunk az összes kis és nagy összegű támogatásért minden adakozónak, akik felületeinken, a Magyar Kurír vagy az Új Ember oldalain találkoztak felhívásunkkal és kezükbe vették a szegények, jellekésen a Megváltó ügyét. Hálásan köszönünk minden, a legszegényebbeket segítő szolgálatért elmondott imát is! A Csak Egyet Szolgálat működésének kezdete óta hisz az összefogás fizikai és lelki erejében.

A Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepéhez kapcsolódó gyűjtés megerősített bennünket ebben a hitünkben és a Gondviselésbe vetett bizalmunkban. Isten áldja Önöket!

Nagylelkű támogatásukat hálásan köszönjük!

**Kuzmányi István főszerkesztő Magyar Kurír, Új Ember
Kunszabóné Pataki Anna alapító, vezető Csak Egyet Szolgálat**

*

A Csak Egyet Szolgálat missziós és szociális munkájának támogatására a továbbiakban is hálásan fogadnak adományokat. Az alapítvány neve és számlaszáma: Csak Egyet Szolgálat Alapítvány 11719001–20322546 IBAN: HU87; SWIFT-kód: OTPVHUHB).

A szolgálatról az Új Ember 2023. január 29-i számában közzétűnk riportot.

Fotó: Szeidl Marian

Megújult a pakodi plébánia

Február 19-én, vasárnap Pakodon Udvardy György veszprémi érsek szentmise után mutatott be az Urunk mennybemenele-templomban, majd megáldotta a Magyar Falu Program keretében megújult plébániát.

Az ünnepélyes szentmisén koncelebrált Szalontai István pókaszeptki plébános, Kiss László hévízi esperes-plébános, valamint Mokos János keszthelyi káplán.

A szentmise elején Udvardy György érsek így fogalmazott: Ünnepejünk azt, ami számunkra fontos – Jézus Krisztus életét, halálát és feltámadását. „Ünnepejünk az Egyházat, de ünnepejünk saját magunkat is; nyilván nem Isten elébe helyezve, de van okunk arra, hogy ünnepejünk, mert Ő méltóságra hívott meg bennünket. Remélem, hogy ez a megújítás, a közösség számára is megújulást eredményezhet, legfőképpen a lelki életben.”

Jézus tanítása nagyon elevenen érint, mert olyan dolgokról szól, ami szívünk közepében van – mondta homíliájában a főpásztor. – Hogyan lehet szeretni az ellenséget, hogyan lehet megbocsátani, nagylelkűnek lenni, megtartani a parancsokat? Ráadásul Jézus azt mondja: „Ti legyetek olyan tökéletesek, mint amilyen tökéletes a ti mennyei Atyátok!” Erre kaptunk mindannyian meghívást, mert bennünk van Isten Szentlelke.

Még ha a vágy ott is van a szívünkben, hogy szeretnénk így élni, vajon meg tudjuk-e ezt tenni? Sokszor az érzelmeink ez ellen küzdenek; ha valaki megbántott, rosszat akart, még a kapcsolatot sem akarom vele, nemhogy jó akarjak vele tenni. Hányszor küzdünk az igazságérzetünkkel, próbálunk a magunk módján igazságot tenni, és nem sikerül, mert nincs más út, mint amit Jézus számunkra feltárt: a megbocsátás, a kiengesztelődés, a nagylelkűség, a tökéletességre való törekvés – hangsúlyozta Udvardy György érsek.

„Adja Isten, hogy legyen bátorságunk mindehhez, és ezért is öröm, hogy a plébánia-közösség épülete is meg tudott újulni. Van hely, van lehetőség, ahol össze tudunk jönni, ahol Isten dolgairól tudunk beszélni, ahol kér-

déseinket fel tudjuk tenni. Óriási lehetőség és ajándék ez, éljünk ezzel, és higgyük el, hogy Isten csodát akar művelni bennünk az ő Szentlelke által” – mutatott rá a veszprémi érsek.

Szalontai István plébános beszédében így összegezte a felújítási munkálatokat: „A közösség szerette volna, ha van egy olyan tere, ahol a templomon túl együtt tud lenni”. A plébánia anyagi lehetőségeit azonban nagy mértékben meghaladták az ingatlan felújítási költségei. 2021 tavaszán adódott a lehetőség, hogy a Magyar Falu Program keretében meghirdetett Egyházi közösségi terek fejlesztése – 2021 című felhívásra pályázatot nyújtsanak be. Július 2-án kaptak értesítést a magyar államtól, hogy a benyújtott pályázat megfelelt a felhívásban meghatározott tartalmi értékelési szempontoknak, és támogatásra jogosult.

A munkálatok még 2021-ben megkezdődtek a tetőhéjazat cseréjével. 2022-ben minden külső és belső nyílászárót kicseréltek, épületgépészeti és villamossági korszerűsítés történt, új burkolatot kapott a padozat, és megújult a vizesblokk; új festést kaptak a falak. Elektromos fűtőpaneleket helyeztek el az épületben. Végül egy konyhát is kialakítottak – ismertette a plébános.

Az ünnepi beszédek követően Udvardy György veszprémi érsek megáldotta a felújított plébániaépületet.

A plébániaépületben Népi vallásosság Pakodon címmel egy kiállítást is berendeztek, amelyről a plébános elmondta: a múltba hív bennünket, hogy onnan erőt merítve a reményteljes jövő felé haladjunk tovább.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmege

Ministránstalálkozó Zalaegerszegen

Február 18-án Zalaegerszegen találkoztak a Szombathelyi Egyházmegye minisztránsai és lelkipásztorai, vezetőik, hogy egy játékos, lelkiekben gazdag napot töltsenek együtt.

A program szentmisével kezdődött, amelyet Fekete Szabolcs Benedek püspök mutatott be. Szentbeszédében a Szombathelyi Egyházmegye segédpüspöke felidézte, hogy volt idő, amikor gyermekként ő sem szeretett misére járni, ministrálni. De ma már hálás az oltárszolgálatban eltöltött éve-kért. A szónok kiemelte a minisztránsok fontos szerepét, akik ezzel a szolgálattal is tanúságot tesznek Jézus mellett. Fontos lenne, hogy a fiatalok később se szakadjanak el

a plébániáktól, a templomtól, a hittől – hangsúlyozta prédikációja végén a segédpüspök.

A szentmise után kerekasztal-beszélgetés következett, melynek során a ministráns fiatalok megismerhették papi életutakat, az akolitusi és diakónusi szolgálatról is hallottak, valamint felejtethetetlen ministránsbakikról.

Játékos vetélkedővel folytatódott a program: többek között fal-mászás, kapura rúgás, kosárra dobás, kislabdadobás, miniteke és kötélhúzás várt a csapatokra.

A megmérettetésen a kísértőként jelen lévő atyákból verbuválódott csapat győzött.

A nap szentségimádással zárult.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Óvoda-korszerűsítés Alsószentmártonban

Teljes óvoda-korszerűsítést ünnepelhettek Alsószentmártonban, a Szent Márton Óvodában február 17-én. Az eseményen Felföldi László pécsi megyéspüspök megáldotta a megújult és kibővített óvodaépületet, melyet csaknem egy év után vehettek ismét birtokba a gyermekek és az ott dolgozók.

Az ünnepségen köszöntőt mondott Jovánovics Ágnes óvodavezető és Lankó József alsószentmártoni plébános.

A Pécsi Egyházmegyei Hivatal képviselőjében jelen volt Mager Róbert püspöki irodaigazgató és Murber Zoltán gazdasági igazgató.

Jovánovics Ágnes óvodavezető az intézmény elmúlt 25 évére visszatekintve hangsúlyozta az elinduláshoz szükséges álmot, a megvalósításhoz szükséges isteni kegyelem és a kitartás jelentőségét.

A szép épület tanúsítja, hogy az Egyház Jézus nyomdokain járva a gyermekekre különös gonddal tekint – hangsúlyozta az óvoda vezetője.

Az ünnepségen felolvasták Mayer Mihály nyugalmazott püspök üdvözlő sorait, aki egészségi állapotára való tekintettel személyesen nem tudott részt venni az ünnepségen, de óvodaalapítóként maga is sokat tett az intézményért.

kat hatékonyan és kiváló minőségben tudták befejezni.

Az Alsószentmártonban harminc éve működő Szent Márton Caritas Alapítvány személyes hangvételű le-vélben méltatta az óvoda dolgozóinak munkáját. A Gondviselés Isten egyik neve. Olyankor használjuk ezt a nevet, amikor megtapasztaljuk gondoskodó, apai szeretetét, védelmét és vezetését – fogalmazott beszédében Lankó József alsószentmártoni plébános. – Azért van módunk felújítást ünnepelni, mert a Jóisten sokak munkáján és közreműködésén keresztül maga is építette ezt a házat.

Az épületre, amelyet az Egyház visszaigényelt a Magyar Államtól, hét

évet kellett várni. Ez alatt az idő alatt azonban komoly előkészületek történtek: elindult Pécsért a Gandhi Gimnázium, Mánfán a Kollégium Martineum, helyi cigány asszonyok munka mellett tanulni kezdtek, és néhányan

egészen a főiskolai óvópedagógusi végzettségig vitték.

Sok segítséget kaptak egyházi és állami részről, az óvoda elindulása pedig együtt a közös útkeresés elejét is jelentette, mindenki igyekezett a gyerekek javát keresni – mondta Lankó József plébános.

Az épület állaga idővel sajnos nagyon leromlott, de örömteli módon az elmúlt évben az anyagi források lehetővé tették, hogy teljesen megújuljon és kibővüljön. A kezdetben két-csoportos óvoda ma négy csoporttal működik, mintegy hetvenöt gyermek jár ide, köszönhetően a szülők bizalmának.

Az ünnepi eseményen Felföldi László pécsi megyéspüspök megköszönte mindenkinek a munkáját, amely lehetővé tette az épület felújítását.

Az épület megáldása során Felföldi László mind a négy óvodai csoportot felkereste, és a termek szentelt vízzel való megintése előtt játékos, barátságos percekkel töltött a gyermekekkel és nevelőikkel.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

Egy éve tart az ukrajnai háború

A Katolikus Karitás� folytatja a segítségnyújtást

(Folytatás az 1. oldalról)

A Caritas Internationalis (Nemzetközi Karitás�) és azon belül a magyar Katolikus Karitás� is fáradhatatlanul dolgozik azon, hogy támogassa azokat a kiszolgáltatott embereket és közösségeket, akiknek az életét az Ukrajnában zajló háború tönkretette. „A szomorú évfordulón” Écsy Gábor a menekültek ellátásáról az otthonmaradottak támogatásáról beszélt.

Emlékeztetett, hogy a háború kitörésekor hatalmas összefogás bontakozott ki, „a magyar nép ismét megmutatta, hogy mennyire szolidáris tud lenni a rászorulókkal, a bajbajutottakkal, a háborús menekültekkel”.

A Katolikus Karitás� kezdettől ott volt a határon és a határon túl is, hogy segítse azokat, akik menekülnek a háború elől, és azokat is, akik az országban maradtak. Az elmúlt egy év alatt a kríziskezelés és a hosszú távú támogatás különböző módjait dolgozta ki a segélyszervezet; a segélyszállítmányok célbajuttatása csak egy része a komplex segítségnyújtásnak – mondta Écsy Gábor.

Mint minden, országon átnyúló projekt, a segélyezés is komoly szervezést igényel. A Katolikus Karitás� folyamatosan tartja a kapcsolatot a nemzetközi karitászszervezetekkel, hogy a segítségnyújtás célzott és hatékony lehessen. A karitászhálózat közép-kelet-európai országai, így Lengyelország, Románia, Moldova, Bulgária, Csehország – és természetesen Magyarország is – megfeszített munkával segítik a háború áldozatait.

Az erőfeszítések kétirányúak: egyrészt a még Ukrajna területén élők, országon belüli menekültek segítése, ellátása; másrészt az országot elhagyni kényszerülő menekültek alapvető – szállás, élelmiszer, nem élelmiszer jellegű és szociális támogatás iránti – igényeinek kielégítése.

A magyar Katolikus Karitás� a háború első napjától támogatja mind az Ukrajnában maradt, otthonukat elhagyni kényszerülő családokat, valamint a Magyarországra érkező menekülteket. A Karitás� által működtetett barabási segélyszpontra naponta több százan érkeztek a háború első hónapjaiban. Az itt jelentkezők és segítséget kapó menekültek száma mára átlépte a 12 ezret.

Az első időszakban a budapesti Keleti pályaudvarnál több ezer menekült, majd tavaly május közepétől a Budapesti Olimpiai Központban kialakított tranzitvároban 9 ezer fő kapott a Karitásztól segítséget. A szervezet által működtetett szállásokon, amelyek plébániák, közösségi házak, magánlakások, lelki-gyakorlatos központok épületeiben voltak és vannak, sok ezren töltöttek el rövidebb-hosszabb időt.

A segélyszállítmányokat egyrészt Kárpátaljára, másrészt Ukrajna belső pontjaira szállította a Karitás�. A kelet-ukrajnai háborús területeken az ukrán hadsereg támogatására is szükség volt és lesz. Eddig hat alkalommal indítottak segélyszállítmányt Ukrajna belső területeire, ezek együttes értéke több mint 500 millió forint.

Az évek óta tartó gazdasági válság és a háború miatt Ukrajna lakossága különösen nehéz szociális helyzetben van, Kárpátalja lakos-

sága pedig a legnehezebb helyzetben. Ezért erre a területre több mint 300 tonna tartós élelmiszer, higiéniai eszközt, fertőtlenítőszert, aggregátort, fűtőpanelt szállított a Karitás�, illetve három járási kórházat orvosi műszerekkel, eszközökkel, műtőruhával, sebészeti csavarokkal támogattak. Ezek mellett a kárpátaljai karitászszervezetek munkáját nyolc kisbusszal és szállításra alkalmas járművel is segítették.

A hosszú távú segítségnyújtás érdekében tavaly júniusban Budapesten integrációs központot nyitottak, ahol a lakhatásban, a munkahelykeresésben, az ügyintézésben és a gyermekek beiskoláztatásában segítik a hazánkban letelepedő ukrán menekülteket.

A Karitás� többek között közös karácsonyi ünnepséget és nyári táboroztatást is szervezett az itt élő ukrán és kárpátaljai gyerekeknek.

Az integrációs központ munkájának köszönhetően a Magyarországra érkező menekültek támogatására fordított segítségnyújtás értéke az elmúlt egy évben meghaladta az 1 milliárd forintot. 60 millió forint értékben kapott közel 1300 család lakhatási vagy megélhetési támogatást, illetve tárgyi vagy utalványtámogatást.

Több mint száz család kapott albérlési támogatást vagy lakhatási hozzájárulást, ötven család 91 gyermeke kapott iskolakezdési támogatást. Száz ukrajnai gyermek nyaralt Balatonakalán a Karitás� táborában, a budapesti karácsonyi rendezvényen pedig 45 család, összesen 194 fő vett részt – tájékoztatta a sajtó képviselőit Écsy Gábor.

A sajtótájékoztató után megkezdődött a hamarosan Kárpátaljára induló két autó felpakolása a tartós élelmiszereket tartalmazó dobozokkal.

Écsy Gábor a Magyar Kurír kérdésére elmondta: ez a kontingens a második része annak az adománycsomagnak, amely összesen 450 családhoz jut el, köztük olyanokhoz, akiknél valamelyik családtagnak be kellett vonulnia, de számos otthon maradt, idős, beteg ember is kap adományt, akik nem tudnak eljutni a helyi ingyenkonyhára, amelyet a Katolikus Karitás� üzemeltet.

A Katolikus Karitás� igazgatója hozzátette: a menekültek támogatását célzó programok a továbbiakban is folytatódnak. A segítségnyújtás egy éve alatt a Katolikus Karitás� országos hálózatában működő egyházmegyei karitászközpontok is bekapcsolódtak a menekültek ellátásába, emellett óriási társadalmi összefogás valósult meg.

Ferenc pápa is felhívást tett közzé a napokban a világ népeihez, hogy imádkozzanak a békéért, imádkozzanak az országok vezetőiért, hogy mielőbb tűzszünet lehessen, és megkezdjék a békétárgyalásokat. A Szentatya a következő szavakkal zárta a felhívását: sosem lesz valódi egy romokon elért győzelem.

Reméljük, hogy a pápai felhívás eljut az emberekhez, és elhozza a békét. Addig is a Katolikus Karitás� mindent megtesz, hogy segítse a Kárpátalján élőket és az oda menekülteket – mondta Écsy Gábor.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Ferenc pápa békefelhívása

Február 22-én a szerda délelőtti általános kihallgatás végén elmondott felhívásában a Szentatya ismét megemlékezett a megszállt Ukrajna lakosságáról, imát kért, a népek vezetőitől pedig konkrét cselekvést a tűzszünet elérése és a békétárgyalások megkezdése érdekében. Ferenc pápa hívásának fordítását teljes terjedelmében adjuk közre.

Kedves Testvéreim!

Holnapután, február 24-én lesz az első évfordulója Ukrajna megszállásának. Egy éve, hogy elkezdődött ez az abszurd és kegyetlen háború. Szomorú ez az évforduló! A halottaknak, sebesülteknek, menekülteknek és máshová költözötteknek a száma, a pusztításnak, a gazdasági és társadalmi károknak a nagysága önmagáért beszél.

Meg tud-e bocsátani az Úr ennyi bűncselekményt és ekkora erőszakot? Ő a béke Istene. Maradjunk közel a meggyötört ukrán néphez, mely továbbra is szenved. És tegyük fel magunknak a kérdést: megtettünk-e mindent a háború megállításáért? Arra kérem a nemzetek vezetőit, hogy konkrétan a konfliktus befejezéséért küzdjenek, hogy tűzszünet legyen és elkezdődjenek a békétárgyalások.

Sosem lesz valódi egy romokon elért győzelem!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Ahol minden pillanat hasznos lehet

Győrbe zárandokoltak a Komáromi Esperesi Kerület papjai és hívei

A győri Nagyboldogasszony-székesegyház újraszentelésére készülve nagyikenedet tart a Győri Egyházmegye. Ennek keretében zárandokoltak Győrbe február 17-én a Komáromi Esperesi Kerület lelkipásztorai és hívei.

A győri Nagyboldogasszony-székesegyház plébánosa, Böcskei Győző kanonok köszöntötte a zárandokokat. Felidézte Boldog Apor Vilmos 1943-ban, Sopronban mondott templomszentelési beszédét: „A város lakói közelebb jutottak egymáshoz, amikor lelki igények teljesüléséért együtt fáradoztak. Ebből a közegből hadd legyen állandó megértés.”

A Káptalándombon épült székesegyház egybegyűjti a híveket, valahányszor belépnek falai közé. Ezek között a falak között megtaláljuk mennyei Édesanyánk könnyező kegyképét, amelyhez mindig gyermeki hódolattal járulunk – fogalmazott a székesegyház plébánosa. „Vigyék magukkal azokat a lelki értékeket, amelyeket a mai napon kapnak Isten ajándékozójától.”

A koncelebrált szentmisét a Komáromi Esperesi Kerület esperese, Kovács Csaba Albert, a tatai Szent Imre-templom plébánosa vezetésével mutatták be a jelen lévő lelkipásztorok. A főcelebráns a szentmisét a Komáromi Esperesi Kerületért, a megjelentekért, az ott szolgáló papokért, az ott élő hívekért, valamint a nemrég elhunyt Horváth István atyáért mutatta be.

A szentbeszédet a tatai Szent Imre-plébánia káplánja, Both Zoltán atya mondta.

A zárandoklat mindig közös út, amelyen az Úr Jézussal találkozunk az Eucharisziában, és imádságainkban a Szűzanyát köszöntjük. Kérdések tömkelege van szívünkben, lelkünkben – hangzott el a prédikációban. – Jézus szavai erősítenek meg: fel kell venni a keresztet, el

kell indulni akkor is, ha nem könnyű, ha sok bizonytalanság vesz körül bennünket.

A zárandoklat során, amikor megnyílunk mások felé, magunkat is jobban megismerhetjük – mondta a szónok. – A zárandokút során sosincs holtidő, minden pillanata hasznos lehet.

Itt két anyával is találkozunk, hiszen a székesegyház is, mint minden templom anyja az egyházmegyében, és a Szűzanya is vár minket – emelte ki Both Zoltán tatai plébános. – Ahol pedig az édesanya van, ott mindig otthon van, ott a szülői ház. Amikor a győri székesegyházba jövünk, nem idegen helyre megyünk, hanem hazaérkezünk. Amikor belépünk a székesegyházba, akkor egy szülői házba léptünk be. Itt az édesanyánk, aki vár minket, aki hív, aki fogad minket, aki hagyja, hogy pihenjünk, erőt gyűjtsünk.

Hazautunk egy önismereti út betetőzése: a napkeleti bölcsekhez hasonlóan más úton térünk haza, tehát nem vagyunk ugyanazok az emberek, mint akik elindultunk. Tudtunk töltekezni a szülői ház értékeiből.

Újuljunk meg, amiben meg kell újulni; az értékes régi dolgokban erősödünk meg, a haszontalan dolgokról pedig tudjunk lemondani.

A Szűzanya mindig arra hív, hogy kövessük őt, s ő elvezet Jézushoz. Engedjük, hogy hasson ránk a Szűzanya szeretete; engedjük, hogy hasson ránk egyházmegyéink főtemplomának szépsége, hogy ezekből táplálkozva új erőt merithessünk – buzdította a híveket Both Zoltán atya.

A szentmisét követően a kegyoltárnál a Brenner János Papnevelő Intézet növendékeinek vezetésével köszöntötték a győri Könnyező Szűzanyát.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Ábrahám Kitti

(Folytatás az 1. oldalról)

Az Úr ajándéka a gyermek

Negyvennapnyi ima és böjt az életért

A fővárosban hamvazószerdától, február 22-től kezdve nagyhét kezdetéig, április 2-ig reggel hét és este hét óra között a Semmelweis Egyetem Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikája előtt, a Hugonai Vilma térré várják azokat, akik az édesanyákért és a megfogant gyermekekért szeretnének imádkozni.

A kezdeményezéshez ezúttal Debrecen is csatlakozik: a cívisvárosban szintén reggel este és este hét óra között a Kenézy Gyula Kórház nőgyógyászati osztálya előtt imádkoznak a hívek.

Az imádkozók váltják egymást, nem ugyanazok imádkoznak végig tizenkét órán keresztül. A lényeg, hogy minden órában legyen jelen valaki.

A budapesti megnyitót február 21-én délután, gyönyörű, napsütéses időben tartották a Hugonai Vilma téren. A megjelenteket Hajdani Józsefné Magdi köszöntötte. Kiemelte: a magzatok védelme elsősorban Isten ügye, de mi vagyunk az Ő földi képviselői, és elhivatást kaptunk Istentől, hogy kiálljunk azokért a megfogant életekért, akik nem tudnak magukért kiállni.

A megjelentek elimádkozták együtt a Miatyánkot.

Marton Zsolt váci megyéspüspök beszédének kezdetén, kifejezve az imamozgalom ökumenikus jellegét, különbözőképpen köszöntötte a megjelenteket: „Áldás, békeség!”, „Erős vár a mi Istenünk!”, „Áldjon meg az Úr!”, „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” A főpásztor kiemelte: Isten sokfelől gyűjtött össze bennünket,

azért vagyunk itt, hogy imádkozzunk az életért, amelynek a forrása Isten. „Azért vagyunk itt együtt, hogy a legkisebb gyermekekért, a legkiszolgáltatottabb kicsinyekért imádkozzunk, hogy megszülethessenek.”

Imádkozzunk azokért az orvosokért, egészségügyi dolgozóikért, akik részt vesznek abortuszok elvégzésében, hogy szakítsanak ezzel a gyakorlattal, és az életet tudják szolgálni. Nem erőszakkal akarjuk ezt, hanem imádsággal kérjük az Urat, hogy bekövetkezzen a változás az ő szívükben – mondta a családreferens püspök.

Imádkozzunk a megszületendő babák rokonságáért, azokért a kismamákért, akik a szívük alatt gyermeket hordoznak, és sokszor a környezetük taszítja őket oda, hogy vegyék el az életet. Imádkozzunk az apákért – buzdított a főpásztor. – Imádkozzunk azért, hogy a fiataljaink felelősen gondolkodjanak a gyermekvállalásról. Ha pedig jön a baba, akkor kapjanak Istentől erőt és leleményességet, hogy az élet megszülethessen, és a gyermek fölnevelkedhessen.

Marton Zsolt püspök kifejezte: nagy tisztelettel gondol a „40 nap az életért” mozgalom elindítójára, Shawn Carney-re, akit az egyik legbátrabb férfinak nevezett. Carney felismerte, hogy egyedül és

önerőből nem tudjuk megmenteni az életeket, közösségeket, elsősorban imaközösségeket kell szervezni.

„Bízom abban, hogy az ország minél több pontján lesznek olyan imaközösségek, amelyekben ezt föl vállallják” – mondta Marton Zsolt. Megjegyezte, hogy Vácott is készülődik egy ilyen imaközösség.

A rendezvényen többen egyénileg is imádkoztak a megfogant életekért.

Görgey Zsuzsanna életvédő, a „Séta az életért” mozgalom szervezője, a Magyarok Európában Közhasznú Egyesület elnöke elmondott egy megtörtént esetet, amely bizonyítja, hogy az életvédők nemcsak a magzatokkal foglalkoznak, hanem a megszületett gyermekek sorsát is figyelemmel kísérik.

kérte a másik kismama telefonszámát, felhívott több életvédőt, imádkoztak érte. Görgey Zsuzsa telefonon beszélt vele, és végül a korábban abortuszra készülő kismama zokogva mondta, hogy megtartja a babát. A gyermek megszületett, kisfiú, már három és fél éves. Az életvédők végigkísérték az anyuka várandósságát, azóta is segítik őt és gyermekét, anyagilag és lelkiileg is. A hölgy pedig, ha a környezetében tudomást szerez arról, hogy egy várandós asszony abortuszra készül, megpróbálja lebeszélni, és javasolja, hogy forduljon az életvédőkhöz.

Hajdani Józsefné Magdi szociális gondozóként dolgozott; ma már nyugdíjas. Három gyermek édesanyja, unokái is vannak már. Hírportálunknak elmondta: a 2004-ben Amerikában megalakult „40 nap az életért” ima- és böjtmozgalomhoz világszerte már egymillió önkéntes csatlakozott, tevékenységük hatására pedig több mint húszezer baba születhetett meg, több mint kétszáz egészségügyi dolgozó tért meg, és több mint száz abortuszközpont zárt be. Magyarországra 2017-ben Téglásy Imre, az Alpha Szövetség vezetője hozta el a „40 nap az életért” kampányt.

Hajdani Józsefné az első alkalommal koordinátori szere-

pet töltött be. Később látta, hogy külföldön hatalmas tömegek állnak ki az élet védelmében, de nálunk ez sajnos nem jellemző.

Ez a negyvennapos szolgálat több célt is szolgál: egyrészt a magzatok megmenekülését, másrészt azt, hogy meggyógyuljanak azok, akik elvesztették a magzatukat; de elősegíti a felekezetek közötti határok lebontását is. A halál szellemének kisöprése országunkból olyan közös cél, amelyben Isten népe képes összefogni – fogalmazott Hajdani Józsefné Magdi.

Hajdani Józsefné nem titkolja: évtizedekkel ezelőtt egy házasságon kívüli kapcsolatából megfogant életről rosszul döntött, ami mély depresszióhoz vezetett nála, és Isten kegyelméből szabadult meg. Sajat tapasztalata vezette el az életvédelemhez. Nem kétséges, hogy az Úr ajándéka a gyermek.

A rendezvényen dicsőítő zenei szolgálattal közreműködött Prazsák László és felesége, Csilla.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

Mit tehetnék a társamért?

A házasságokért adtak hálát Szombathelyen

A házasság hete programsorozat lezáraként a szombathelyi székesegyházban püspöki szentmisén ünnepeltek a házaspárok február 19-én.

A Szombathelyi Egyházmegyében a gencsapáti Szentkúthoz szervezett gyalogos zarándoklattal vette kezdetét a „Szeretethez kapaszkodva” mottóval meghirdetett idei házasság heti eseménysorozat, melynek keretében Szombathelyen és Zalaegerszegen is rendeztek programokat.

A résztvevők többek között meghallgathatták Fodor Réka – Afréka – és férje, Greguss Sándor tanúságtételét; lehetőségük nyílt gyertyafényes vacsorára is, filmvetítésre kaptak meghívást, és a Házasság-Játék feladatát is megoldhatták együtt.

A programsorozat február 19-én, vasárnap a szombathelyi székesegyházban bemutatott püspöki szentmisével zárult.

A vasárnapi evangéliumban Jézus megdöbentő és radikális szavait hallottuk: „ne szállj szembe a gonosszal, ne harcolj, ne háborúzz vele” – mondta homíliája elején Székely János szombathelyi megyéspüspök. – „Ha megütik az egyik arcodat, tartsd oda a másikat.” Jézus arra tanít: ne engedjük, hogy lelkünkben a rosszakarat, a gyűlölet meglepedhessen, gyökeret eresszen, mert az az egész életünket tönkreteszi.

Isten végtelen erő. Ő alkotta a mindenséget, de az ő ereje nem az erőszak – hangsúlyozta a főpásztor. – Mást sem tesz Isten a történelem folyamán, mint hogy az arcát tartja oda az embernek, aki az általa teremtet világot tönkreteszi. Egészen a keresztig a szeretet nyelvén beszél hozzánk, a gyűlölet lándzsáját testében fékezte le.

Benneteket is ugyanerre a szeretetre hív Isten: a megváltó, a keresztig elmenő szeretetre, amely képtelen arra, hogy üssön, amely nem

harcolni akar a másikkal, hanem szeretni akarja, vállára veszi a terheit. Ennek mintája Krisztus kereszthordozása – mondta Székely János.

A házaspárok olyanok, mint a félgömbök: vannak kiálló részeik, sosem passzolnak teljesen egymáshoz; és mindenki csak a saját félgömbjét tudja alakítani. Így van ez a házasságban is – emelte ki a szentmise szónoka. – A férj és a feleség különböznek egymástól: mások az élményeik, a családjuk. Másként éli meg egy férfi és egy nő a gondolatait, érzéseit.

Minden házasságban hatalmas kihívás a különböző emberek közötti harmóniát teremteni. Mindenki a saját félgömbjét tudja alakítani. A házasság hete talán leginkább erre hívott, hogy mindenki elgondolkodjon azon: mit tehetnék a társamért, mi az én felelősségem, boldoggá teszem-e őt, kiteljesedett-e az élete mellettem, mi az, ami rajtam múlik?

A szentmise zárásaként kisorsolták a házaspároknak szervezett játék nyerteseit. A kétszázötven nevező közül kilencvenen teljesítették a feladatot.

A nyerteseknek a főpásztor adta át az ajándékokat.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Hordozva, elfogadva a másikat

Főpásztori áldásban részesültek a jubiláns házaspárok

Jubiláns házaspárokért és családjaikért ajánlották fel február 18-án Nyíregyházán a Magyarok Nagyasszonya-társzékesegegyházban bemutatott szentmisét, mely a házasság hete záró eseménye volt az egyházmegyében. A szentmisén hálát adtak Istennek, hogy a házaspárok éveken át a szeretethez kapaszkodnak.

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök köszöntötte a szentmisén főpásztori áldásra váró mintegy 70, házasságkötésük kerek évfordulóját ünneplő házaspárt és családjaikat a házasság hetében, amelynek ideje üzenete: „Szeretethez kapaszkodva”.

A szentmise ezúttal szokatlanul zajos volt, a szülők a gyermekeiket – Ferenc püspök megnevezése szerint – Isten áldásait is elhozták, akik igen otthonosan érezték magukat a

leződöm valaki mellett, akkor hogyan lehetek mégis szabad? Mert a szabadságunkról is úgy gondolkodunk, hogy valamitől vagyunk szabadok, és nem valamire.

Amikor valaki igazán szeret, akkor kiszolgáltatja magát, képes áldozatot vállalni, vagyis keresztet hordozni. Szent Pál azt mondja: „Viseljétek el egymást szeretettel” (Ef 4,2), vagyis: szenvedjétek el egymást szeretettel. A másik olykor keresztet rak a vállunkra, de sokszor én is kereszt vagyok a másik vállán. Ezt tudatosítani kell, ahogy azt is, hogy a másik szeretettel elfogad, hordoz, és egy életen keresztül vezet a kapuhoz, Istenhez” – mondta a püspök.

Szent Pio azt mondja: a házasság olyan nehéz dolog, hogy az Isten kegyelme nélkül nem lehet elviselni, de Isten kegyelmével boldog lehet az ember.

Ha együtt működik a kegyelemmel, akkor nap mint nap átélheti azt, hogy csodában van része. Szüntelen boldog házasság nincs, de olyan igen is létezik, hogy a házaspárok szüntelenül a másik boldogságát keresik, még ha áldozattal is jár. Ez a szeretet – fejezte be elmélkedését Palánki Ferenc megyéspüspök.

A Hitvallás után a házaspárok gyertyafényénél erősítették meg fogadalmukat és imádkoztak egymásért. Ezt követően a főpásztor páronként kérte Isten áldását a házaspároknak és további életükre, hogy egymást elvezessék az élet, a szeretet, a szentség, a tökéletesség teljességére.

A szentmise végén az ünnepeltek a házasságuk évfordulójára kiállított emléklapot, és a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye feliratával ellátott terítőt kaptak ajándékba, majd az ünnepelés tovább folytatódott a plébánián a jó hangulatú, kötetlen szeretetvendégségen.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A francia eredetű Nyolc Boldogság Közösséghez tartozó Csaba Veronika Mária nővérrrel a százötven évvel ezelőtt született Kis Szent Terézről, egyháztanítónkról, a világszerte népszerű, modern szentről beszélgetünk. Interjúnk második részét olvashatják.

– Mit taníthat nekünk Kis Szent Teréz, az egyházdoktor?

– II. János Pál pápa 1997-ben egyházdoktorrá avatta Kis Szent Terézt. A Divini amoris scientia kezdetű apostoli levelében így fogalmazott: „Élete során Teréz új világosságokat, rejtett és titokzatos értelmeket fedezett fel, s az isteni Mestertől megkapta a »szeretet tudományát«, melyet írásaiban nagy eredetiséggel mutatott be.” Teréz a szeretetet egyszerűen élte meg, mégis olyan utat ismert fel, amely eredeti, és biztosan elvezet az életszentséghez, egy kiteljesedő, boldog élethez.

Részletesen leírta belső életét, érzelmeit, azt, hogy miként élt a kegyelemmel, és leírta a küzdelmeit, sőt az elbukásait is.

Teréz hónapokig feküdt a betegszobán, ott is halt meg. Az *Utolsó beszélgetésekben* (melyben a gyógyíthatatlan betegségével küzdő, halálára készülő Teréznek a nővéreivel folytatott beszélgetései olvashatók – a szerk.) néha hősies dolgokat tesz és mond, máskor viszont egészen gyenge és esendő. Akkori rendi előljárójának, Ágnes anyának (aki nem más, mint a legidősebb nővére, Pauline) megvallja: „Itt tartok, még mindig szükségem van rá, hogy sajnáljanak.”

Arról is beszél, hogy „nem lenne szabad a gyógyszereket a betegek mellett hagyni”, tisztában van ugyanis azzal, hogy a szenvedés egy fokán a beteg úgy érezheti, nem bírja tovább, és kísértést érezhet arra, hogy a halálba meneküljön. De vannak heroikus pillanatai is, például május 27-én, négy hónappal a halála előtt. Megjegyeztem a dátumot, mert nagyon szeretem ezt a mondatot, ami Teréz egész életfilozófiáját összefoglalja: „Vannak olyan emberek, akik mindenre úgy tekintenek, hogy azzal a lehető legrosszabbat tegyék maguknak. Én pont fordítva vagyok. Ha az ég olyan sötét, hogy egyetlen fény sugar sem látszik, legyen, akkor abból csinálom magamnak örömet!” Bármit élt is Teréz, az soha nem akadályozta meg abban, hogy higgyen, reméljen, szeressen. Úgy gondolom, ezek számunkra is alapvető szempontok.

– Hihetetlen ez a tudatos, felnőtt hozzáállás egy huszonéves haldokló lánytól!

– Teréz a halála előtt jó másfél éven át a lélek éjszakáját éli meg, már hinni sem képes. Úgy érzi, nincs Isten, nincs mennyország, nincs semmi, amiért az életét adta. De hatalmas benne az akarat, és úgy dönt, ő soha nem sodródik: „Azt hiszem, amit hinni akarok.”

– Tudna példát mondani erre az életéből?

– Amikor még otthon van, a szülői házban, tizennégy évesen hall egy sorozatgyilkosról, Pranziniról, aki több nőt is megölt. A gyilkost elfogják, bíróság elé állítják, az újságok tele vannak ezzel a hírrel, s egész Franciaország várja, hogy halálra ítéljék és kivégezzék ezt a szörnyeteget. Teréz hozzáállása azonban egészen más. Ő tényleg az evangélium szerint él, és Isten tekintetével akarja látni az embereket, az eseményeket. Megkéri a nővérét, hogy mondasson a nevében szentmisét Pranzini megtéréséért. Imádkozik ezért az emberért, mert az nem lehet, hogy elkárhozzon. Pedig a katolikusok is azt kívánták, hogy végezzék ki Pranzinit. Teréz – apja kívánsága szerint – nem olvashat

újságot, de az egyik napilapban mégis meglát egy cikket, amiből megtudja, mi történt a kivégzéskor. Pranzini nem volt hajlandó gyónni, ám amikor már fent volt a guillotine emelvényén, egyszer csak odaintette magához a papot, és háromszor megcsókolta a keresztet. Teréz nagyon boldog ettől, és azt mondja: „Ő az első gyermekem!” Mi ez, ha nem paradigmaváltás? Teréz igazi anyai szívvel viszonyul a gyilkoshoz is.

– A „karácsonyi kegyelemben”, a miséről hazatérve zokon veszi fáradt édesapja szavait, és könnyes szemmel elindul fel az emeletre, majd egy pillanat alatt úgy határoz, hogy inkább mosolyogva visszatér a családjához. Teréz ekkor ellene mond a benső késztetéseinek. Hogyan lehet a döntése igaz és őszinte? Hiszen azt szoktuk hitelesnek tartani, ami egybevág a belső világunkkal.

– Eszembe jut Edith Eva Eger magyar származású amerikai pszichológus *A döntés* című könyve, amit az utóbbi években olyan sokan olvasnak, és rendkívüli hatást tesz az emberekre. Edith az elképzelhető legborzasztóbb helyzetben, Auschwitzban tudott újra és újra az élet és a szeretet mellett dönteni. Ma is él, és az élete rengeteg gyógyító gyümölcsöt termett. Az embernek tudatosítania kell a lelkében zajló folyamatokat, észrevennie, megélnie az érzéseit, s azután lehetősége van eldönteni, hogy miként cselekszik, a cselekvés pedig visszahat az érzelmeire.

– Teréz nemegyszer megélte ezt a Kármelben is.

– Sokat küzdött a túlzott érzékenységgel, de ez nem akadályozta meg abban, hogy a hite szerint döntsön. A közösségben volt például egy nővér, akit mindenki került. Teréz leírja, hogy „nagyon kellemetlen hatással volt rá” is. És hogyan döntött? „Nem akartam engedni természetes ellenszenvemnek, azt mondtam magamnak, hogy a szeretetnek nem érzelmekből, hanem tettekből kell állnia, tehát mindenképpen azon voltam, hogy azt tegyem meg ezért a nővéért, amit annak a személyéért tennék, akit a legjobban szeretek.” (C kézirat)

Teréz elhatározta, hogy mindig mosolyogni fog rá, és keresi is az alkalmat erre. Egyszer aztán megtört a jég, és a nővér így szólt hozzá: „Teréz nővérem, (...) mi az, ami annyira vonzza énfelélem?” A szeretet elért a másik ember szívéig, megérintette, és talán meg is változtatta. Így élt ő a Kármelben, ahol a nővérek kifejezetten keresték a szenvedést, a szigorúságot. Teréz anyai szívvel, Isten tekintetével akarta látni az embert, és mindenáron szeretni. Ebben állt az ő kreativitása, eredetisége. Tudta azt is, hogy ehhez nem kell nagy dolgokat tennie, elég egészen kicsiket, de szeretettel. Ezt nevezem én igazi „influenzszerűségnek”. Mindez egy elzárt kis Kármelben történt a 19. században, és máig hat ránk!

– Érdekes ellentmondás az is, hogy Kis Szent Teréz a miszsiók védőszentje, holott egész életében a lisieux-i Kármel falai között élt, a világtól elzártan.

– Teréz nagyon készült arra, hogy Vietnámba utazzon, az ottani Kármelbe. Nagyon vágyott az Egyházban jelen lévő valamennyi hivatásra. Még 1896-ban, a halála előtti évben is mélyíteni akarta a hivatását. Jeanne d’Arc volt a nagy példaképe. Szeretett volna vértanú, harcos katona, apostol lenni, sőt egyházdoktor és pap is, hogy elvigye Jézust az emberek közé. Szenvetett, hogy mindez nem lehet. Mindig minden kérdésére, vágyára a Bibliában kereste a választ, mást már nem is olvasott, csak a *Szentírást*. Ez azért is érdekes, mert abban az időben a nővéreknek nem volt Bibliájuk, csak kivonataik. Egyetlen Biblia volt a Kármelben, de ahhoz nem volt hozzáférésük. Teréz a kivonatokból bemásolt a noteszébe részeket, amiket kívülről megtanult. Egyszer, amikor éppen a meg nem valósló hatalmas vágyaitól szenvedett, tekintete az 1Kor 12–13. fejezetére esett. Ebben írja le Szent Pál, hogy milyen karizmák, szolgálatok vannak az Egyházban, és itt olvasható a szeretet himnusza is. Teréz ekkor megérti, hogy az Egyháznak különböző tagjai vannak, s a láb nem lehet a kéz, a szem nem lehet a láb, de a vértanúk nem adták volna az életüket a hitükért, ha nem

lett volna bennük szeretet. Pál beszél a test különböző tagjairól, de a szívről nem. Teréz arra következtet, hogy az Egyháznak szíve is van, és ebben a pillanatban végre megtalálja a helyét: „Megértettem, hogy a SZERETET MAGÁBAN FOGLALJA AZ ÖSSZES HIVATÁSOKAT, HOGY A SZERETET A MINDEN, HOGY ÁTFOG MINDEN IDŐT ÉS MINDEN TERET ... EGYSZÓVAL, HOGY ÖRÖKÉVÁLÓ! És akkor túlradó, észtvesztő örömben felkiáltottam: Ó Jézus, én Szerelmem ... végre megtaláltam a hivatásomat ... AZ ÉN HIVATÁSOM A SZERETET! ... Igen, megtaláltam a helyemet az Egyházban és ezt a helyet Te adtad nekem, Istenem ... Az én Édesanyámnak, az Egyháznak a szívében én leszek a Szeretet ... így minden leszek ... így meg fog valósulni az álmom!!!” (B kézirat)

– Kis Szent Teréz a visszaemlékezéseinek kívül verseket is írt, közülük többet megzenésített a közösségük. A költeményeiből is látszik, hogy lángoló, szenvedélyes személyiség volt.

– Az életéről szóló három kézirat mellett több mint ötven verset írt és nyolc színdarabot, például a legkedvesebb szentjéről, Jeanne d’Arcról. A műveit sokszor maga adta elő nővértársainak a rekreációk és az ünnepek alkalmával. Erről fényképek is tanúskodnak. Kétszázhatvanhat levél is fennmaradt tőle, amelyek szintén nagyon fontosak a lelkisége szempontjából.

– Terézt viszonylag gyorsan, már 1923-ban boldoggá, majd 1925-ben szentté avatták. Halála után hatalmas erővel robbant be a köztudatba világszerte mindenhol, még Afrikában is.

– Ilyen, amikor a Szentlélek tesz valakit „influenzszerű”. Semmilyen körülmény nem volt adott ehhez. Amikor meghalt, a karmeliták, mint ilyen esetben mindig, levelet küldtek a többi kolostorba, hogy tudassák nővéruk halálhírét, és imát kérjenek érte. Teréz halálakor azon tanakodtak, mit írjanak a nekrológba, hiszen életében nem történt vele semmi, nem tett semmi különöset. Csak akkor válik ismertté, amikor megjelenik az önéletrajza, amit engedelmességből írt, az előljárói kérésére. Az emberek elkezdik olvasni a könyvet, és futótűzként terjed Teréz lelkisége. X. Piusz pápa már azt mondta róla, hogy a 20. század legnagyobb teológusa. Lisieux-i Kis Szent Teréz olyan szent, aki életében nem tett csodát, nem ismerték, nem volt külső, látható missziója. A Kármel falai között élt. Ám amikor a műveit olvassuk, mégis az a benyomásunk, hogy az egész földet beutazta, az egész világot magához öleli, olyan nagy benne a belső, lelki tágasság.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

MICHAEL MARSCH OP
Az irgalmasság jelzőtüze
Gyógyulás Lisieux-i Szent Teréz által

MICHAEL MARSCH OP
Az irgalmasság jelzőtüze
Gyógyulás Lisieux-i Szent Teréz által

Kis Szent Teréz mindig nagy titok volt, és mindmáig az is maradt. Az általa írt és a róla szóló könyvek tucatjai sem változtattak ezen. Hogyan válhatott „az újkor legnagyobb szentjévé”, ahogyan X. Piusz pápa nevezte? Hogy történhetett, hogy egy apácát, aki soha el sem hagyta a kolostorát, XI. Piusz pápa szentté és a világmisszió patrónájává avatott? Miként fordulhatott elő, hogy egy fiatal lányt, aki alig öt évet járt iskolába, Szent II. János Pál pápa egyháztanítói rangra emelt? Valaki, aki huszonnégy évesen meghalt, hogyan hagyhatt maga után ezerhatszáz oldalt kitevő végrendeletet? Michael Marsch OP könyve e kérdésekre is igyekszik válaszolni.

Megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

ALBÉRLET

PÉCSEN, a Petőfi utcában, egyetekem közelében kiadó egy 40 nm-es, egyszobás, összkomfortos lakás. Érdeklődni: 06/30-286-1425

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségű iroda ingatlanért életjáradéki szerződést intéz ügyvédi háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmúlt 65 éves, és szeretne élete végéig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

HARANG

ÚJ BRONZHARANG eladó. 715 kg-os, G hangú, díszített. Érdeklődni: 06/30-728-8161, info@harangontode.hu, www.harangontes.hu

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papír-régiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverés-

re átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

FIGYELEM! Régi és használt kar- és zseborákat hibás állapotban is felvásárolunk. T.: 06/30-083-3146 Üzletünk: Budapest XII. kerület, Alkotás utca 1.

TÁRSKERESŐ

68/158/65, fiatalos, aktív életvitelű hittanárno keresi komoly kapcsolat reményében társát. dolgozznet@gmail.com

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI FŐEGYHÁZMEGYE

a saját, valamint a hozzátartozók nevében is

fájdalmas szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy

DR. ORBÁN GÁBOR GYULA

nyugalmazott templomigazgató

életének 81., áldozópapságának 36. évében,

2023. február 14-én elhunyt.

Megboldogult Oltártestvérünk lelki üdvéért szentmisét mutatunk be 2023. március 6-án, hétfőn 11 órakor a Budapest-Thököly úti Rózsafüzér Királynője Plébániatemplomban (1146 Bp. Thököly út 56.).

Ezt követően helyezzük hamvait örök nyugalomra a templom urnatemetőjében.

„Bizony bizony mondom nektek:
Aki hallja szavamat, és hisz annak, aki küldött,
az örökké él, nem esik ítélet alá,
hanem már át is ment a halálból az életre.”

Jn 5, 24

Budapest, 2023. február 21.

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térről.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karítaszcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagybaldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: március 6., hétfő; április 5., szerda; május 6., szombat; június 6., kedd. A boldoggáavatási szándéokra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórész Zsigmond út 141.): március 16-án 18 órától 19-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya: „Lelkigyakorlat a gyógyító és szabadító Jézusról”. Április 6-án 18 órától 9-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat Ft. Bakos Rafael karmelita magiszterrel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárs csoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében

TAVASZI SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT
április 28 - május 4. | 7 nap | 649.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE
május 4-6. | 3 nap | 89.900 Ft/fő

AACHENI BÚCSÚ 2023
ZARÁNDOKLAT NÉMETORSZÁGBA
június 11-17. | 7 nap | 419.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN
június 20-24. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

LISIEUX-I SZENT TERÉZ NYOMÁBAN
ZARÁNDOKLAT FRANCIAORSZÁGBA
július 10-14. | 5 nap | 449.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT MONTENEGRÓBA
július 13-19. | 7 nap | 279.900 Ft/fő

MLADIFEST 2023 - IFJÚSÁGI FESZTIVÁL ÉS ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA
július 26-30. | 5 nap | 124.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
augusztus 13-18. | 6 nap | 389.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
augusztus 21-27. | 7 nap | 249.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

HITÉLETI CSOPORT KÁRPÁTALJAIÁKNAK

A Kárpátaljáról érkezett katolikus hívek számára hitéleti csoport alakul a budapest-pasaréti Pádúai Szent Antal Plébánián (Budapest II., Pasaréti út 137. A hittantermet a templom jobb oldalán lévő porta felől lehet megközelíteni). A cél az, hogy a csoport segítsen az új életkörülmények között megtalálni az Egyházhöz tartozás erősebb szálait, és tagjai egymásnak is támaszt nyújthassanak jelenlegi életkörülményeik hittel való megélésében. A csoportot Lengyel Donát ferences atya vezeti, aki maga is majd egy évizeden át volt a nagyszülősi ferences misszió tagja. Időpont: minden hónap 4. csütörtökén, 19.30 órától. A jelentkezéseket a pasapleb@gmail.com címen várják.

ELŐADÁS

Szabadegyetemi előadás lesz a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola dísztermében (Budapest V., Piarista köz 1.) március 9-én, 19 és 20.15 óra között, „Az ókori Izrael topográfiaja és mentalitástörténete” témában. Előadó: Balogh Katalin

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulója alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. március 2., április 20., május 4., június 1., szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felnőtteknek szóló lelki estek központi témája: Parancsok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmise két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu/>

JEGYESISKOLA

Hatalkalmas keresztény jegyesiskola indul februárban a budapesti egyetemi lelkeszség szervezésében, a Magyar Szentek templomában (Budapest XI., Magyar tudósok körútja 1.). Jelentkezés e-mailben: egylelkbp@gmail.com, Héray András egyetemi lelkesznél. Kezds 19 órakor, a következő napokon és témákban: március 8., a házasság testi dimenziója – Krúdy Tamás és Szófia; március 22., a házasság mindennapjai – kiscsoportos feldolgozás tapasztalt házaspárokkal; március 29., Gyermeknevelés a csábítások világában – kiscsoportos feldolgozás; április 5., Ünnepek, szimbólumok – Héray András egyetemi lelkesz. Az elvégzett kurzusról igazolást adnak.

NAGYBŐJTI IMAEST

A Nyolc Boldogság Közösség budapesti háza szeretettel vár mindenkit nagybőjti imaestjére március 4-én, szombaton 19 órakor (előtte szentmise 18 órakor) az Örökimádás-templomban. A tanítást Béri László Renátó atya fogja tartani. A zenei szolgálatot a Rózsaeő-imaestekről már ismert ének- és zenekar adja. Helyszín: Budapest IX., Üllői út 75–77. (Klinikák metrómegálló vagy 4-es, 6-os villamos, Corvin-köz).

MEGEMLÉKEZŐ MISE

„Scooter miséje” – Budapesti megemlékezés azokról, akik az utcán éltek és haltak meg. Az esemény a Sant'Egidio Közösség szervezésében március 5-én, vasárnap 12 órakor lesz a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.). A szentmisét Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök mutatja be, utána a Kapuvári Izvadászok jövőtől a közösség ebédre hívja szegény barátait. Bővebb információ: <https://www.santegidio.org>

MEGHÍVÓ

„Ferences teológia és a természettudomány kezdetei” címmel kerül sor a „Szó szimfóniája – kultúra, ferencesség, kordéreszek” című sorozat következő előadására március 6-án, hétfőn 19 órakor Budapesten, a Pasaréti Közösségi Ház nagytermében (Budapest II., Pasaréti út 137.). Előadó:

TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu

Cím: 2162 Órbottyán, Rákóczi u. 134. Pf. 10.
Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161
Tel.: +36 28 360 170
E-mail: gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

Dr. Horváth Pál professzor. Regisztrációs lehetőség és bővebb információ: <https://pasaretikozosseghaz.hu/programok> Az előadás ingyenes.

Voces passionis – A szenvedés hangjai – A Collegium Musicum Jaurinense nagybőjti zenés meditációja lesz március 9-én, csütörtökön 19 órától Győrben, a Szent Ignác bencés templomban (Győr, Széchenyi tér 9.). A koncerten az órómai Szent Cecília-graduale gyűjteményének négy olyan tétele hangzik el az eredeti forrás pontos másolatából, amelyet a mai liturgiában, terjedelmük okán, már nem hallhatunk, és amelyek Jézus szenvedésének és – azt szemlélve – a mi bűnbánatunknak is megrendítő hangjai. Szólisták: Dornstädter Áron, Farkas Domonkos, Gottwald Zalán, Szabó Barnabás. Orgonál: Major Fulgent OSB. Művészeti vezetők: Bruckner Máté, Kelemen Áron OSB. A koncerten támogatójegyek vásárolhatók.

EgyMásra utalva – Közösség- és szervezetfejlesztés az egyházakban – Sapientia-nap március 18-án, szombaton 10 és 16 óra között a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.). A konferencia témáját többek között a római Kúria újjászervezéséről szóló, „Paedicate evangelium” címmel megjelent apostoli konstitúció ihlette. A Ferenc pápa által 2022 márciusában közreadott dokumentum összegzi a kilenc éven át tartó markáns szervezeti átalakítás folyamatát. Az előadók megosztják a jelenlévőkkel magyarországi fejlesztési tapasztalataikat.

PÁLYÁZAT

Először hirdeti meg a Katolikus Családszervezetek Európai Föderációja (Federation of Catholic Family Associations in Europe – FAfce) az európai művészek versenyét „Ki nekem Szent József?” címmel. A pályázat célja, hogy a jelentkezők a különböző művészeti ágakon keresztül mutassák meg, hogyan látja a ma embere Szent Józsefet, aki a Katolikus Egyház és a munkások védőszentje, az apák példaképe, a jegyesek pártfogója. Versenykategóriák: festmény, grafika, szobor, kerámia, festett üveg, videó, előadó-művészetek, tánc, fénykép, zene, képregény. Egy alkotó maximum 3 pályaművet adhat be. A pályamű digitális leadási határideje: **2023. április 30.** Bővebb információ: <https://csaladegyhaz.hu/>

HALÁLOZÁS

Ádám Julianna szociális testvér életének 89. évében, 2023. február 12-én hazatért az atyai háza. Temetése 2023. február 16-án volt a Szentkirályi temetőben.

Sóczy Ferenc piarista szerzetes 2023. február 16-án este, életének 85., szerzetességének 62. és papságának 59. évében elhunyt. Végso búcsúztatása a Rákoskeresztúri új köztemetőben (Budapest X., Kozma utca 8–10.) lesz március 9-én, csütörtökön 14 óra 30 perckor. Lelki üdvéért ugyanezen a napon 17 óra 30 perckor mutatunk be szentmisét a Duna-parti piarista kápolnában (V., Piarista utca 1.).

A Veszprémi Főegyházmegye érseke a papság, a rokonság és a hívek nevében is fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva és a feltámadás reményében tudatja, hogy Horváth László címzetes esperes, nyugalmazott tőrjei plébános életének 81., áldozópapságának 58. évében, február 21-én, hosszú betegség után, szentségekkel megerősítve, visszaadta lelkét teremtőjének. Az elhunyt lelkipásztorért március 2-án, csütörtökön 10 órakor a cseszergotomaji Szent Anna-templomban (a település tomaji részén) mutatnak be engesztelő gyászmisét, majd a templom körüli temetőben helyezik őt örök nyugalomra.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. FEBRUÁR 27.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Enikő, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvary Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thuillner Szusanna, Trautwein Eva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodtek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1–317–3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egyplendelés előfizetés belföldi negyedévre: 4680 Ft, fét évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft
Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank)
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

A hit és a hűség gyümölcse

Michael Wallace Banach nuncius Pócspetriben

(Folytatás az 1. oldalról)

A pápai nunciust Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök fogadta. Az ünnepi alkalmon részt vett Szocska Ábel nyíregyházi megyéspüspök, Szenes István, Pócspetri plébánosa, a 93 éves Pásztor Károly, a település nyugalmazott plébánosa, más meghívott lelkipásztorok, valamint a közelet képviselői, többek között Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzeti-ségi kapcsolatokért felelős államtitkára, valamint Bíró Lajos Munkácsi-díjas szobrászművész, a golgotai szoborcsoport és a golgotai kereszt domborműveinek alkotója, Pallai Róbert festőművész, a Szent Janka oltárkép készítője, Rubóczky Béla festő-restaurátor, aki a Mária-szobrot restaurálta.

1948. június 3-a örökre beíródott nemcsak Pócspetri életébe, de a magyar történelembe is. Az összefogásáról, hitéről, kitartásáról ismert Pócspetri nagy árat fizetett azért, hogy kiállt a római katolikus iskolájának államosítása ellen. A település a kommunista egyházüldözés szimbolikus helyszíne lett. Az iskola államosítása elleni tiltakozás közben egy rendőr meghalt, és az esetet gyilkosságnak minősítették. A falut megbélyegezték, Asztalos János plébánost halálra, másodfokon életfogytiglan börtönre ítélték, a fiatal Királyfalvi Miklós jegyzőt nyolc napon belül kivégezték, és több lakost bebörtönöztek. Ettől kezdve a megbélyegzett település mély hallgatásba, saját fájdalomába burkolózott.

Pócspetri a meghurcoltatásokra mégis szeretettel válaszolt – ezt az is bizonyítja, hogy az eltelt évtizedekben nyolc papot adott az Egyháznak.

A történelmi emlékhellyé nyilvánított településen az életáldozat bemutatását szolgálja mostantól Magyarország első Szent Janka (Gian-na) Beretta Molla tiszteletére készült, ruhaereklyés mellékoltára a Szent Kereszt felmagasztalása templomban, illetve a templom mellett emelt golgotai szoborcsoport is.

A szentmise előtt Tamás György, Pócspetri polgármestere a település nevében köszöntötte a megjelenteket. A polgármester hangsúlyozta: Pócspetri nem felejté el az 1948. június 3-án történeteket, amikor az elődök tanúságot téve a hősiesség bátorságukról kiálltak keresztény hitük, az igazság, az egyházi iskola mellett, és életüket adták a jövő nemzedékéért. Nem állhatnak ma itt, ha ők akkor nem adtak volna fel mindent. Felelősségünk, hogy évről-évre a megemlékezés példájával álljunk utódaink előtt – fogalmazott.

Michael Wallace Banach apostoli nuncius homíliájában Ferenc pápa apostoli áldását és a Szentatya üzenetét is közvetítette Pócspetri lakosainak, majd a felolvasott szentírási szakaszokról (Iz 58,8b–14; Lk 5,27–32) elmélkedett.

Ma Ferenc pápa nagyköveteként jövőnk önközhöz. Tavaly novemberben volt alkalom találkozni Ferenc pápával a Vatikánban, és arra kért, hogy két üzenetet vigyek a magyaroknak. Az első: Isten szeret benneteket! A második: Ferenc pápa is szeret

benneteket – benneteket, pócspetri híveket!– kezdte beszédét a nuncius.

A kommunizmus áldozatainak emléknapján a pápai küldött elmondta: Számos olyan férfi és nő, akik közvetlenül szembeszálltak a kommunizmus gonoszságával, akik kitartottak a sötét időkben, megértették, hogy a szabadság győzelme a hétköznapi emberek rendkívüli bátorságán és hitén múlik, melyről tanúságot tett Mindszenty József bíboros is. Itt, Pócspetriben gondolok Asztalos János plébános úrra, Királyfalvi Miklósrá – akinek nevét az önök iskolája is viseli – Som Istvánra, Krempfer Ferencre, Vitéz Gáborra. És nem feledkezhetünk meg mindazok bátorságáról sem, akik szenvedtek és meghaltak a kommunizmus és más, az emberi szabadság eltiprására törekvő ideológiák elleni – csendes és drámai – ellenállásban. Ha elismerjük, hogy feltétlenül szükségünk van Isten Jézusban rejlő megváltó erejére, akkor az emberi szabadságért élünk és dolgozunk.

Az önök falujában járva eszembe jut Alfred Delp jezsuita atya tanúságtétele, aki 1945. február 2-án Münchenben a náci kezétől halt meg. XVI. Benedek pápa, akinek első plébánosi megbízatása éppen azon a plébánián volt, ahol Delp atya élt, a következő gondolatokat fogalmazta meg vele kapcsolatban: Delp atyát ugyan testben megölhették az akkori hóhérok, ahogyan a kezét is megkötözheték, de Isten Igéje nincs megkötözve, és újra és újra szól hozzánk éppen a vértanúk tanúságtételén keresztül.

Segítsen bennünket az Úr, hogy a mi időkben és a tőlünk elvárt módon ismét Jézus Krisztus tanúi lehessünk. Elismerni, hogy feltétlenül szükségünk van Isten Jézusban rejlő megváltó hatalmára, élni és dolgozni az emberi szabadságért, azt jelenti, hogy ma újra Jézus Krisztus tanúi vagyunk – hangsúlyozta a nuncius.

A szentmise végén Palánki Ferenc megyéspüspök köszönetet mondott Michael Wallace Banach apostoli nunciushoz, hogy ellátogatott az egyházmegyébe.

A mise után az ünnepi megemlékezés következett. Beszédet mondott: Kiss András a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Közgyűlés tagja, Simon Miklós országgyűlési képviselő, Seszták Oszkár a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Közgyűlés elnöke, és Soltész Miklós államtitkár.

A golgotai szoborcsoport Magyarország Kormányának köszönhetően valósult meg. A Golgotát, a keresztút 14. állomását, az elmúlt évben áldotta meg Palánki Ferenc megyéspüspök. Idén öt stációval bővült a – Jézus Krisztus szenvedéstörténetét bemutató, valamint a Pócspetriben

történt 1948-as eseményekre emlékeztető – keresztút, amely további állomásainak elkészítése folyamatban van. A keresztút domborművei Bíró Lajos Munkácsy-díjas szobrászművész munkáját dicsérik.

A Golgota előtt elhelyezett márványtáblán Asztalos János elítélt plébános szavait olvashatjuk: „Krisztus képe jelenik meg előttem, aki keresztthalálával meghozta az emberiségnek a megváltást. (...)

A mi kálváriajárásunk, amibe most részünk van, remélni engedi azt, hogy ez sem fog eredménytelenül eltűnni, hanem ennek az áldozatnak is meglesz a magyar nép számára a gyümölcse, amit abban szeretnénk látni, hogy nem hiába szenvedtünk, hanem teremje meg azt a gyümölcsöt, ami ennek a sokat szenvedett magyar nemzetnek a vágya...!

Asztalos János Pócspetri elítélt plébánosa – Az utolsó szó jogán, 1948.”

A megemlékezés koszorúzással zárult a pócspetri polgármesteri hivatal előtt a történelmi emlékhelyet jelző táblánál.

Szöveg és fotó: Kovács Ágnes

Mennyi fájdalom van körülöttünk!

Ökumenikus imádság hamvazószerdán Pannonhalmán

Ökumenikus bűnbánati szertartásra hívott a Pannonhalmi Főapátság hamvazószerda estéjén a monostor templomába. Több mint harminc evangélikus és református lelkész imádkozott a bencés szerzetesközösség tagjaival és a bencés gimnázium diákjaival február 22-én. Igét hirdetett Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke.

Hamvazószerdán a keresztény család összetartozásának jegyében megtelt a monostor temploma a közös bűnbánati szertartásra. Negyedik alkalommal imádkoztak együtt ökumenikus vesperáson a nagybőjt kezdetén a bencés szerzetesközösség tagjai, a Pannonhalmi Területi Apátság településeinek evangélikus és református lelkipásztorai, a bencés gimnázium diákjai.

Az orgonajáték elcsendesítette a suttogás halk moráját a bazilikában.

Miközben a szolgálatot végző lelkészek elfoglalták helyeiket a stallum első sorában, Hortobágyi Cirill pannonhalmi főpát és Szemeri János püspök megállt a szédesznél. „Istenem, hallgass hívásomra” – hangzott fel Hortobágyi Cirill főpát fohásza, majd köszöntő szavakkal fordult a sokasághoz: A hamu az élet mulandóságára, törékenységre figyelmeztet, bűnbánatra és felelősségünkkel való szembenézésre ösztönöz. Sötét mementó, a bűnbéres, az Istenről való elszakadás jele. Isten azonban Krisztus keresztségében új jelentést ad a szenvedés idején a halálnak.

Krisztus alászállt a halálra, de Isten új életre keltette.

Ma, a nagybőjt, a szenvedésre való emlékezés idejének kezdetén a halál, pusztulás hamuja van előttünk, hogy negyven nap múlva a húsvét hajnalának örömteli világossága ragyogjon fel előttünk. Bűnbánattal és megtéréssel induljunk erre az útra – mondta a pannonhalmi főpát.

Szemerei János püspök azt fogalmazta meg, hogy az öszö-vetség embere a hamu jelével mondta el, mennyire bánja bűneit. „Mi itt különböző helyekről gyűltünk össze, különböző bűnbánó gondolatokkal, érzésekkel. Bánatunk nemcsak saját bűneink tudatából fakad, hanem abból is, hogy elődeinkkel együtt mennyire hozzájárultunk mi is felekezeteink, közösségeink, az egy Krisztus-test, az egyetlen Egyház megosztottságához. Összegyűltünk, hogy együtt valljuk meg bűneinket, közösen vállaljuk a tanúságtételt és az elkötelezettséget.”

A szertartás a vesperás zsolnáiraival és az újszövetségi ének istenszolgálatával folytatódott.

Elhangzott a szertartás szentírási szakasza, majd ige-

hirdetés következett. Szemerei János egy közelmúltban átélt finnországi tragédiát idézett fel. Hívek sokasága állt temploma porrá égett helyén. Finnország ötödik legnagyobb, 141 éves templomából nem maradt más, csak egy rakás

hamu. A karácsonyi szertartáson történt, hogy a lelkész ige-hirdetése alatt füst töltötte be a teret. Tűz van – döbbszentek rá az emberek, azonnal el kell hagyniuk a templomot. A kapu nem nyílt, bezárták őket. Fegyelmezett lélekjelenlétüknek volt köszönhető, hogy ép-ségben kijutottak, az épületet azonban nem tudták megmen-tetni, porig égett. Nem maradt más, csak a kőkereszt. Másnap zokogó emberek gyűltek össze templombúcsúztató szertartásra a romok felett. Az egyetlen megmaradt kereszt a hamukupacon feküdt. Siratták a templomot,

ahol keresztelők, confirmációk zajlottak, házasságok kötöttek, ahol a bűnbánatot gyakorló és bűnbocsánatot nyelők örömeért hálát adva imádkoztak.

A püspök szavai nyomán éreztük a finn emberek fájdal-

mát, és ahogy akkor ők, mi is arra tekintettünk, ami megmaradt, ami az egyetlen kapaszkodót jelentette: Krisztus keresztye, mely a mulandóságról beszélő hamu felett az örökké valót hirdette. Krisztust felfeszítették erre a keresztre, de az mégis a győzelem eseménye volt, melyet áldozatával aratott a bűn és a halál felett. Egy résnyire kinyitotta előttünk az örökkévalóság kapuját, hogy láthassuk, nem kudarc, hanem győzelem történt.

Krisztus keresztye számunkra ma is a győzelem és a remény szimbóluma. Erre

nagy szükségünk van, azt látjuk ugyanis, hogy elszabadultak a pusztítás erői. A finn tragédia kétszeresen az: nem „idegen kéz” tette, hanem egy idős finn ember, aki aztán magára gyújtotta saját házát is.

Mennyi fájdalom van körülöttünk! Háború, földrengés, hatalmi vetélkedés erőforrásokért, a megrendült gazdaság kihatásai. Érezzük tehetetlenségünket. Kibillentünk biztonságérzetünkől, mely talán eredendően hamis volt, s talán szükség is volt erre. Hiszen a történelem is azt mutatja, mindig ilyen volt az élet. Így talán tudunk arra figyelni, hogy van kapaszkodó ebben a törékeny világban, mégpedig Krisztus keresztye, mely közös kincs a sok részre szakadott egyházai számára – mondta az evangélikus püspök.

A bűnbánatot hirdető hamu megáldása következett, majd a főpát imája. A hamvazkodás szertartásán elsőként Hortobágyi Cirill főpát és Szemerei János püspök hintettek hamut egymás homlokára. Majd a szerzetesközösség tagjai és a lelkészek fogadták a hamu jelét, és végül a templomot megtöltő sokaság.

A szent csendet követően felhangzott a Magnificat.

Közbenjáró imádságok következtek. A könyörgéseket bencés szerzetesek állították össze Ferenc pápa Dél-Szudánban elmondott elmélkedései alapján; a felolvasást a lel-

készek és szerzetesek vállalták. A közösség végül elimádkozta az Úr imáját.

Hortobágyi Cirill főpát zárókönyörgése előzte meg az áldást, amelyet Szemerei János püspökkel együtt adtak.

A szertartást az *Evangélikus énekeskönyvből* Johann Hermann korálja zárta.

Dejcsics Konrád bencés szerzetestől, a Pannonhalmi Főapátság kulturális igazgatójától megtudtuk, hogy a liturgia nagyrészt Ferenc pápának a svédországi, Lundban tartott szertartását követte. Ezt egyeztetették a református és evangélikus testvérekkel; az alapot, a vesperást bővítették ki a bűnbánat szövegeivel.

Pannonhalmi számára kiemelten fontos az ökumené. Örömteli, hogy a lelkészek gyülekezeti tagokat is meghívtak a mai szertartásra, hogy az ökumené erős tapasztalatává válhasson számukra” – mutatott rá az alkalom jelentőségére Dejcsics Konrád, aki arról is tájékoztatótt, hogy a diákság részvételét a szertartáson hosszú folyamat előzi meg. A hitoktatásban négy hónapon át foglalkoznak ökumenikus teológiával, a reformáció egyház-történetével. Készülésként hamvazószerda előtt minden osztályban az esti imákon és a csendes órákon beszélgetnek az ökumené útjáról.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

• Idén huszonkettedik alkalommal adták át a Parma fidei – Hit pajzsa-díjat. Az elismerés hazai kitüntetettje 2023-ban a Szombathelyi Egyházmegye papja, Jánosháza nyugalmazott plébánosa, Pavlics István érdemesült esperes, kanonok. A kitüntetést február 24-én vehette át Szombathelyen. A kitüntetéssel készített interjúkat az *Új Ember* előző, február 26-i számunkban olvashatják.

• A határon túlról az Ortutay Elemér kárpátaljai görögkatolikus lelkész hagyatékát őrző intézmény vezetése kapta az idei Parma fidei – Hit pajzsa-díjat. A kitüntetést február 25-én adták át Budapesten, a Párbeszéd Házában. A vendégeket Sajgó Szabolcs SJ, a Parma fidei díj kuratóriumának tagja köszöntötte. A díj egyik alapítója, Horváth Béla elmondta: ez a kitüntetés megemlékezés a hit fehér mártírjairól. Csak János kultúráért és innovációért felelős miniszter kifejtette: Ortutay Elemér görögkatolikus lelkész olyan korban szolgálta Istent és az embereket, amikor az Egyház és a hívek a leggyetlenebb üldöztetéseknél voltak kitéve Kárpátalján, de az egész Kárpát-medencében is. Az ünnepségen jelen voltak Ortutay Elemér családtagjai, gyermekei, unokái is.

Isten nagyobb dicsőségére és a lelkek segítségére

Elfoglalta hivatalát András Attila SJ, az új jezsuita provinciális

Arturo Sosa SJ, a Jézus Társasága általános elöljárója András Attila jezsuita szerzetest nevezte ki a magyarországi rendtartomány vezetőjének. Az új jezsuita provinciális február 25-én, a budapesti Jézus Szíve-templomban megtartott szentmise keretében foglalta el hivatalát.

Fiú és a Szentlélek nevében. Imádkozom, hogy az örökkévaló Úr az ő bölcsességében vezesse és segítse mindenben, az ő nagyobb dicsőségére és tiszteletére. Ámen.”

Ezt követően Vízi Elemér SJ átadta a kinevező dokumentumot az új provinciálisnak.

„Elkezdődött a nagybőjti időszak, magunkba tekintve pedig láthatjuk, hogy a kísértések mindegyikünk életében jelen vannak. Az evangéliumban (Mt 4,1–11) hallott három kísértés keresztény életünk legmélyét érintik” – kezdte szentbeszédét András Attila SJ.

A keresztény ember identitásának meghatározó eleme

annak ismerete, hogy a Jóisten képmására vagyunk teremtve. Az Isten kedvencei vagyunk.

Szívünk mélyén ezt hordozzuk, belénk lett oltva attól kezdve, amikor édesanyánk méhében Isten lelket lehel belénk. Életünk nem véletlen, nem azért születünk, hogy majd egyszer eltűnjünk; a Jóisten akart bennünket, mindannyiunkat személy szerint. A hétköznapi megpróbáltatásai azonban sokszor elfelejtetik velünk, hogy kedvesek vagyunk az Isten előtt.

Jézus is átélte mindezt. Megkeresztelkedésekor hallotta az Atya hangját: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3,17). Ám ezt

követően a Lélek a pusztába viszi, az itt megtapasztalt kísértések pedig végigkísérik egész életét. Vagyis Jézus is tisztában van azokkal a megpróbáltatásokkal, melyek minket is érnek. Ő azonban azt is megmutatja nekünk, hogyan lehet mindeközben tekintetünket végig az Atyán tartani.

„Az evangélium engem is nevelni akar, hiszen arról is szól, hogy miként kell bánunk a hatalommal, a becsúszással és a birtoklási vágygal. Ha magunkkal foglalkozunk, akkor nem fogjuk jól felhasználni a hatalmunkat” – emelte ki az új tartományfőnök. A Jézus Társasága preambulájában (a rendi alkotmányban) szó esik a lelkek segítségéről.

Am ha saját önbecsülésünk kerül a középpontba, akkor nem az Isten, hanem a magunk számára akarunk majd elismerést szerezni. Holott az a cél, hogy mindent Isten nagyobb dicsőségére tegyünk. Ezt a kegyelmet kérem a magam és mindenki számára – fejezte be szentbeszédét András Attila SJ, a magyarországi jezsuita rendtartomány új vezetője.

Baranyai Béla
Fotó: Pásztor Péter

AZ ÉN TEMPLOMOM, A MI TEMPLOMUNK – FOTÓ- ÉS ESSZÉPÁLYÁZAT

A pécs-hirdi Szentháromság-templom

Szeretnénk bemutatni, határon innen és túl, közösségi hitéletünk legfontosabb tereit. A templomot, ahová olvasóink járnak, amit a magukénak éreznek, és amelyben nem csupán egy épületet látnak, hanem találkozási helyet Istennel és egymással. Ezzel a szándékkal indított pályázatunk egy újabb pályaművét adjuk most közre. A pécs-hirdi Szentháromság-templomról Tömör Balázs írt nekünk.

Keresztény életem során számos szentmise, közös egyházközségi esemény alkalmával tapasztalhattam meg az Isten jelenlétét és mérhetetlen szeretetét a hirdi templomban. Ezekhez fontos, a saját hitélettel kapcsolatos események kapcsolódnak: istenélmények. Isten jelenlétét már gyermekkorom óta érzem. Kis ministránsként lenyűgözött a templom nagysága, a liturgikus tér, az orgona különböző hang-

jai, s az idős hívőkre való rátekintés és odafigyelés jellemzett. Gyermekként, később kamaszként, majd fiatal felnőttként átéltem sok-sok egyházi év liturgiáját a ministránsszolgálatban, s megérteni és tettekre váltani az evangélium üzenetét – úgy gondolom, ez olyan misztérium, amit nehezen lehet szavakban kifejezni.

Hajnali roráté szentmisék, karácsonyi misztériumjátékok, vízkereszt, nagybőjti időszak, a húsvéti szent három nap, úrnap körmenetek, pünkösdi, Szentháromság-napi búcsúi szentmisék: csak néhány példa az egyházi év gazdagságából. Ministránsként e liturgiákhoz kapcsolódóan sokszor éreztem a templomban Isten közelségét és békéjét. Mindig megindító élmény látni a főoltárképen a Szentháromságot, és így imádkozni akár a pápai, akár a magyar himnusz. Az év végi hálaadás-kor is megrendítő istenélmény rátekinteni a főoltárképre, amikor a miséző pap elkezd a hálaadás imádsá-

gát: „Néhány szempillantás múlva ismét vége lesz egy esztendőnek.” Ilyenkor sokszor eszembe jutottak azok az egyházközségi hívó emberek, akik abban az évben hunytak el; voltak közöttük családtagok, közeli hozzátartozók is.

A hirdi templom mindig is a hittem alma matere marad, mert a szentségek által itt kerülhettem még közelebbi kapcsolatba a mindenható Istennel. Itt kereszteltek röviddel a születésem után, itt járulhattam először szentáldozáshoz, s később a bérálás szentségében is itt részesültem. Itt volt az esküvőnk a feleségemmel nászmise keretében, Isten szent színe előtt fogadtunk örök hűséget egymásnak, ami nagyon ritka eseménynek számít az egyházközség életében. Nem utolsósorban ebben a templomban végezhettem az első igeliturgiámat húsvéthétfőn, amit húsvétvasárnap hirdetett ki a plébános atya a hívők közössége számára – megtapsoltak. Csak amiatt volt bennem szomorú érzés, hogy édesapám ezt már nem élhette meg, ő az égi hazából figyel rám.

Számomra az első igeliturgia végeze olyan emlék, amelyet mindig a szívemben őrzök. Abban a templomban, ahol felnőttem, és ahol ministránsként szolgálom, most Krisztust nyújtom a híveknek a kenyér színe alatt, a felszentelt pap távollétében – ahogyan ez az igeliturgia elején el is hangzik. Végtelen hála és soha el

nem múló köszönet ezért a mindenható Istennek!

Sajnos a templom műszaki állapotával kapcsolatban folyamatos problémák merültek fel az évek során. A 2000-es évek elején statikai megerősítés vált szükségessé, és a templom teljesen új tetőszerkezetet kapott. Igazi próbatételt jelentett, amikor 2019-ben a templomot a rossz műszaki állapota miatt életveszélyessé nyilvánították, és be kellett zárni. Ezután megérkezett a koronavírus első hulláma, ami egy következő megpróbáltatás volt az egyházközség számára. 2021-ben aztán megkezdődtek a felmérési munkák és a gondolkodás azon, hogyan lehet elérni, hogy a közvetlen életveszély elháruljon, és a templomot újra ki lehessen nyitni a közösség számára. A nyitás végül is tavaly nyár elején történhetett meg. A gondok azonban ezzel nem értek véget. További munkálatok elvégzése szükséges ahhoz, hogy ne kerüljön sor a templom újbóli bezárására.

